

## OKRUŽNI SUD U BANJALUCI

Broj: 11 0 U 038555 25 U

Dana, 23.07.2025. godine

Okružni sud u Banjaluci, po sudiji pojedincu Milici Đurić, uz učešće zapisničara Sandre Vukajlović, u upravnom sporu po tužbi tužilaca 1. Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, Ulica Miše Stupara 5, koga zastupa potpredsjednik J. J, 2. K. K, iz Š, Ul. [...], koju zastupa punomoćnik Saša Topić, advokat iz Banjaluke, 3. Fondacije Atelje za društvene promjene - AKT Sarajevo, Ul. Štrosmajerova 4, koju zastupa direktorica L. K, 4. Opštine Šipovo, koju zastupa načelnik Milan Kovač i 5. Inicijativnog odbora „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova, Ul. Dragnić 34, koga zastupa D. P, protiv rješenja broj: 15.4.1-96-102/24 od 19.03.2025. godine tuženog Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske, u predmetu davanja ekološke dozvole, donio je dana 23.07.2025. godine, sljedeću

### P R E S U D U

Tužbe se uvažavaju i osporeni akt poništava.

Odbija se zahtjev tužiteljice K. K. za odlaganje izvršenja osporenog akta, kao neosnovan.

Obavezuje se tuženi da tužiocima Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, Fondaciji Atelje za društvene promjene - AKT Sarajevo i Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova, naknadi troškove upravnog spora u iznosu od po 200,00 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude.

Obavezuje se tuženi da tužiteljici K. K. naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 200,00 KM, u roku od 30 dana računajući od dana prijema prepisa ove Presude. U odnosu na troškove upravnog spora, koji se odnose na sastav tužbe i zahtjeva za odlaganje izvršenja tužiteljice K. K, svaka stranka snosi svoje troškove upravnog spora.

Odbija se zahtjev zainteresovanog lica „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo za naknadu troškova upravnog spora, kao neosnovan.

### O b r a z l o ž e n j e

Osporenim aktom daje se odgovornom licu „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, ekološka dozvola za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, Šipovo na zemljištu označenom kao k.č. br. 618 k.o. [...], opština Šipovo, instalisane snage 0,6 MW na način i pod uslovima kako je to navedeno u dispozitivu osporenog akta.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka pobija osporeni akt iz razloga propisanih odredbama člana 10 stav 2 Zakona o upravnim sporovima (u daljem tekstu: ZUS). U tužbi citira tačke 3.2.6. i 3.2.11. sa strane 7. osporenog akta, navodeći da je u Dokazima uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, koji su sastavni dio osporenog akta, na strani 72. tačka 5.5. navedeno da „nakon završetka građevinskih radova obavezno sprovesti mjere rekultivacije“ dok se u tački 5.11. na strani 75. navode mjere nakon zatvaranja i prestanka rada postrojenja „Lokacije postrojenja vratiti u zadovoljavajuće stanje,

ukloniti sav materijal i teren lokacije potpuno rekultivisati (zatravniti, nanijeti sloj humusa i ozeleniti predmetnu površinu.“ Nadalje citira član 16v stav 1, 2, 3 i 4 Zakona o zaštiti životne sredine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 71/2012, 79/2015 i 70/2020, u daljem tekstu: ZZZ), navodeći da je Projekat remedijacije i rekultivacije obavezno izraditi pravno lice koje ispunjava uslove za izradu tehničke dokumentacije iz oblasti građenja i uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine. S obzirom da je izradu dokaza vršilo pravno lice koje za ovu djelatnost ima valjanu licencu u skladu sa članom 85 stav 5 ZZZ, obaveza izrade projekta je takođe na izrađivaču da ga zajedno sa Dokazima dostavi. Dalje, prema citiranom članu ZZZ Projekat remedijacije i rekultivacije podnosi se u postupcima procjene uticaja na životnu sredinu i izdavanja ekološke dozvole, s obzirom da zainteresovano lice nije bilo u obavezi izrade Studije uticaja na životnu sredinu, pa mu je ova obaveza propisana u postupku izdavanja ekološke dozvole, a u skladu sa Pravilnikom o sadržaju projekta i remedijacije i rekultivacije. Međutim, navedeni projekat nije izrađen, niti predan uz Dokaze, pa tako ni javnosti nije omogućen javni uvid u isti, kao dio dokaza u skladu sa članom 40 i 88 ZZZ. Dalje, navodi da se iz osporenog akta ne može sa sigurnošću utvrditi kako i na koji način će zainteresovano lice urediti zemljište na obalama rijeke Plive, nakon završetka radova prije početka puštanja u rad, osim što mora sprovesti mjere rekultivacije i sanacije terena. Takođe, nije opisano kako i na koji način će urediti dio korita rijeke Plive na lokaciji na kojoj bude izvodio građevinske radove, a prije puštanja u rad MHE „Jovići“, s obzirom da je i u Dokazima navedeno da će zainteresovano lice morati provoditi radove u samoj rijeci. Na kraju u navedenim aktima nije spomenuto koje mjere će zainteresovano lice preduzeti da vrati život rijeke Plive u prvobitno stanje na dijelu gdje će se izvoditi građevinski radovi. Ovo se posebno odnosi na migracije riba van i za vrijeme mrijesta, a koje će tokom aktivnosti izgradnje biti spriječene. Kada je u pitanju završetak radova, ističe da u osporenom aktu nije opisano kako i na koji način će se izvršiti rekultivacija, osim što je navedeno da će lokaciju postrojenja vratiti u zadovoljavajuće stanje i ukloniti sav materijal i opremu i teren lokacije rekultivisati, te izvršiti procjenu uticaja na životnu sredinu za slučaj zatvaranja postrojenja. Ističe da se potreba postojanja Projekta posebno odnosi na pitanja šta će biti sa mini hidrocentralom nakon završetka njenog rada. Dalje, navodi da Dokazi uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole ne sadrže navedeni Projekat, a isti se čak i ne spominje u osporenom aktu, čime nije pravilno primijenjen član 16v Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti životne sredine, a što je prouzrokovalo povredu člana 40 i 88 ZZZ. Ukazuje na član 85 stav 3 tačka d) ZZZ, kojim je propisano da se uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole prilažu dokazi koji obavezno sadrže i mjere u slučaju incidentnih situacija. U osporenom aktu, pod tačkom 3.2.10. propisane su Mjere u incidentnim situacijama, dok su pod tačkom 4.1.1. Uticaj u slučaju incidentnih situacija, gdje se spominju te situacije u slučaju gradnje i eksploatacije. Međutim, iz navedenih mjera ne može se zaključiti koja je obaveza zainteresovanog lica u slučaju poplava i buičnih nanosa. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tuženi obaveže na naknadu troškova upravnog postupka prema iskaznom troškovniku.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac K. K. pobija osporeni akt iz razloga propisanih odredbama člana 10 stav 1 tačka 1, 2 i 4 ZUS-a. U tužbi ističe da je putem Opštine Šipovo dostavila primjedbe za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, koje nisu ni razmatrane, na koji način je organ povrijedio pravila upravnog postupka, tj. onemogućio je zainteresovanom licu da učestvuje u postupku. Dalje, navodi da su rijeka Pliva, Janj, sa rezervatom Janjski otoci, Prostornim planom Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 15/15), klasifikovani kao

zaštićeni prirodni predio V kategorije. Da ovo područje ima izuzetan značaj govori u prilog i činjenica da je Prostornim planom Republike Srpske, u njegovom tekstualnom dijelu, napomenuto da: „U područjima koja su u rangu zaštićenih prirodnih dobara (strogi prirodni rezervati, posebni rezervati prirode, nacionalni parkovi) strogo se zabranjuje svaka aktivnost koja ugrožava status zaštite. Eventualne potrebe Republike ili jedinice lokalne samouprave za izgradnjom turističkog, memorijalnog, infrastrukturnog ili energetskog objekta, kao i objekta u funkciji zaštite prirodnog dobra, poljoprivrede ili šumarstva, mogu se odobriti isključivo na osnovu saglasnosti republičke službe za zaštitu prirode i ministarstva nadležnog za prostorno uređenje, uz posebnu pažnju o uređenju predjela. Posebno kada je riječ o rijekama Sutjeska, Pliva, Ugar, Bistrica uzvodno od Miljevine, eventualnoj odluci o izgradnji novih malih hidroelektrana treba pristupiti sa izuzetnom pažnjom, radi očuvanja prirodnih vrijednosti, odnosno uz saglasnost i kontrolu nadležne službe zaštite prirode. Na područjima koja su predložena za zaštitu kao prirodna dobra, izgradnja, uređenje i korišćenje do donošenja odluke o zaštiti može se vršiti samo na osnovu odgovarajućih planova i na osnovu prethodno izvršene valorizacije prirodnih vrijednosti i analize uticaja na životnu sredinu-ukoliko se radi o objektima i radovima koji bitno mijenjaju karakteristike sredine“. Cijeni da je predmetna ekološka dozvola donesena protivno članu 4 stav 1 tačka b i v Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o obavezi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/12), navodeći da je radi izbjegavanja te zakonske obaveze tuženi predložio Vladi Republike Srpske da svojim zaključkom izmjeni granice zaštićenog pejzaža „rijeka Pliva, Janj sa rezervatom Janjske otoke“ radi izuzimanja lokacije za izgradnju male hidroelektrane „Jović“ iz prostornog obuhvata budućeg zaštićenog pejzaža, što je suprotno Prostornom planu Republike Srpske do 2025. godine, koji je ovo područje predvidio kao zaštićeni prirodni pejzaž. Napominje da je doneseni zaključak, kojim je izmijenjen Prostorni plan Republike Srpske do 2025. godine nezakonit, jer je akt manje pravne snage, dok se prostorni plan kao akt sa zakonskom snagom donosi po proceduri kojom se usvajaju zakoni od strane Narodne skupštine Republike Srpske i samo se na taj način mogu i mijenjati, dakle, od strane Narodne skupštine, a ne zaključkom Vlade Republike Srpske. Ističe da je navedeno urađeno od strane tuženog u cilju izbjegavanja provođenja studije uticaja na životnu sredinu, te da je tuženi, nakon donošenja pomenutog zaključka Vlade Republike Srpske, donio nezakonito rješenje broj: 15-04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, kojim je određeno da zainteresovano lice nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje male hidroelektrane „Jović“ instalisane snage 0,6 MW. Napominje da je Plivsko jezero, odnosno podsliv rijeke Vrbas, koje se većim dijelom nalazi u F BiH zaštićeno područje prema Prostornoj osnovi Prostornog plana F BiH za period od 2008. do 2028. godine, te da je planirana MHE „Jović“ u neposrednoj blizini entitetske linije, što tuženi nije uzeo u obzir, tj. da bi se navedenom izgradnjom značajno uticalo na to zaštićeno područje. Cijeni da je s obzirom na navedeno tuženi bio dužan da sprovede Studiju uticaja na životnu sredinu. Ističe da je pomenuta studija vješto i nezakonito izbjegnuta kako bi se prikrrio stvarni uticaj podizanja nivoa vode izgradnjom brane na koti od 455,10 mnm. Naime, u izreci osporenog akta navodi se da se dozvola daje za pregradni prag, sa krunom na apsolutnoj koti od 455,10 mnm, dok se u obrazloženju rješenja, na strani 22, navode podaci od 455,60 mnm, što predstavlja razliku od pola metra, što u konkretnom slučaju znači ogromnu razliku i izvjesnu mogućnost da će susjedne parcele biti poplavljene njenom izgradnjom. Ukazuje na protivrječnost izreke i obrazloženja u navedenom dijelu. Napominje da na tom području od 1 km nizvodno

od planirane MHE „Jovići“, već postoji jedna mini hidroelektrana, zbog čije izgradnje stanovnici Opštine Šipovo već trpe negativan uticaj od poplava, te da se može zaključiti da bi svako podizanje nivoa voda ugrozilo već ionako ugroženo područje od poplava, a sve sa ciljem da bi se izbjegla obaveza eksproprijacije, jer bi sa tim troškovima ovaj projekat bio neisplativ. Da su tvrdnje i strahovi o potencijalnom plavljenju uzvodnog zemljišta osnovane, govore u prilog i slike uzvodnog zemljišta od planirane MHE „Jovići“, na kojima se vide poplavljena područja, zemljišta, objekti i putevi iz marta 2025. godine. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, te donese odluka kojom se odlaže izvršenje osporenog akta na period od 60 dana, a tuženi obaveže na naknadu troškova upravnog postupka prema iskaznom troškovniku.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Fondacija Atelje za društvene promjene – AKT Sarajevo, pobija osporeni akt iz razloga propisanih odredbama člana 10 stav 1 tačka 1, 2 i 4 ZUS-a. U tužbi ističe da svoje pravo i lični interes za pokretanje predmetnog spora u smislu člana 2 i 15 ZUS-a, bazira na članu 3 stav 2 Zakona o udruženjima i fondacijama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 32/01, 42/03, 63/08, 76/11 i 94/16), a imajući u vidu da je u skladu sa rješenjem Ministarstva pravde BiH registrovano za područje djelovanja u oblasti zaštite okoliša i prirode na području cjelokupne teritorije BiH. Dalje, ukazuje na odredbe člana 8 i 10 Zakona o opštem upravnom postupku (u daljem tekstu: ZOUP), navodeći da se u osporenom aktu tuženi poziva na Izmjene i dopune Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, te da ističe da je u istom posebno naglašeno da nerazvijena područja Republike Srpske predstavljaju potencijalne lokacije za proizvodnju energije zasnovane na obnovljivim izvorima energije, te da su gornji tokovi vodotokova mjesta za izgradnju pastrmskih ribnjaka, ali i mini hidroelektrane. Ističe da se tuženi u osporenom aktu nije bavio ključnom činjenicom iz Izmjena i dopuna Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine (str. 273), zbog čega činjenično stanje nije potpuno i pravilno utvrđeno. Naime, u pomenutom Prostorom planu predviđeno je da pod režim zabrana građenja (uvažavajući odredbe člana 13 Zakona o vodama) treba staviti, između ostalog, i Janjske otoke na rijeci Janj i rijeku Plivu kod Šipova, pa ako se uzme u obzir da Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine iz 2013. godine (stranica 246) uopšte nije bila dozvoljena gradnja MHE na rijeci Plivi, može se primjetiti trend odstupanja od utvrđenih kriterijuma za zaštitu važnih prirodnih vrijednosti, a u cilju udovoljavanja privatnim zahtjevima. Napominje da je smisao donošenja Prostornog plana Republike Srpske, upravo određivanje dugoročnih ciljeva, čega je osporeni akt lišen, jer se ne uzima u obzir dugoročan, kontinuiran i kumulativan uticaj koji će imati predmetna MHE „Jovići“ na rijeku Plivu i lokalnu zajednicu. Ukazuje da je Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine (strana 120) navedeno da opština Šipovo spada u područje kvalitetne životne sredine, da je ovo područje sa veoma malim uticajem na životnu sredinu, te je s toga neophodno odgovarajućim mjerama umanjiti postojeći (lokalizovan) pritisak. Za ova područja treba obezbijediti rješenja kojima se eliminiše ili umanjuju postojeći izvori negativnih uticaja, odnosno uvećavaju pozitivni kao komparativna prednost u planiranju razvoja. Shodno navedenom cijeni da je tuženi trebao donijeti odluku kojom se ne uvećavaju negativni uticaji i kojom se ovo područje čuva iz strateških razloga. Nadalje, Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine (strana 199) opština Šipovo sa razvijenim ekološkim i seoskim vidom turizma, izdvojena je kao ključna turistička destinacija. Opština Šipovo dio je biciklističkog koridora Novi Grad-Prijedor-Banja Luka-dolina Vrbasa-Šipovo-Kupres, kao i tranzitnog turističkog pravca/itinerara-Vrbasa-Mrkonjičko područje-Šipovo-Kupres. Iz navedenog

jasno proizilazi da je strateški cilj da se opština Šipovo i rijeka Pliva, na kojoj je planirana izgradnja predmetne MHE, očuvaju kao važna prirodna i turistička vrijednost. Činjenica da se odstupa od usvojenih principa i strateških ciljeva, radi zaštite privatnog lica, pokazuje da je tuženi, prilikom donošenja osporenog akta, prekršio načelo zaštite prava stranaka i zaštite javnog interesa, odnosno član 6 ZOUP-a. S obzirom da je Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske predviđeno da se rijeka Pliva stavi pod režim zabrane građenja, smatra da je tuženi, prilikom odlučivanja o predmetnom zahtjevu, trebao voditi računa o ovoj činjenici, te tako pokazati da može kvalitetno upravljati održivim razvojem, umjesto da se vodi zahtjevima privatnog interesa. Ističe da se u osporenom aktu tuženi nije bavio činjenicom da je i u Strategiji integralnog upravljanja vodama Republike Srpske 2015-2024, iz juna mjeseca 2015. godine (strana 101) navedeno da se pod režim zabrane građenja, izuzimajući hidrotehničke objekte koji su od vitalnog značaja za Republiku Srpsku, treba staviti između ostalog, rijeka Pliva kod Šipova, a što sve upućuje na nepravilno utvrđeno činjenično stanje. Uz sve navedeno, napominje da je predmetna MHE „Jovići“ u Prostornom planu Republike Srpske planirana u tabeli broj 44.-Spisak MHE za koje postoji interes za gradnju. Upravo takvo rješenje ukazuje da je prilikom odlučivanja o dozvolama za realizaciju projekta nužno voditi računa o odnosu između javnog i privatnog interesa, što je u konkretnom slučaju izostalo, jer se u obrazloženju osporenog akta nigdje ne obrazlaže zbog čega je realizacija ovog Projekta u javnom interesu, čime bi se eventualno moglo opravdati građenje na rijeci koja je pod režimom zabrane građenja. Cijeni da tuženi nije adekvatno procijenio kumulativne uticaje na rijeku Plivu, jer je upravo ovim projektom odobrio dodatno narušavanje kontinuiteta rijeke, odnosno njenog slobodnog toka, koji je ključan aspekt dobrog ekološkog statusa voda, jer omogućava nesmetan protok vode, sedimenta, nutrijenata i organizama unutar riječnog sistema uzvodno i nizvodno. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, a tuženi obaveže na naknadu troškova upravnog postupka prema iskaznom troškovniku.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Opština Šipovo pobija osporeni akt iz razloga propisanih odredbama člana 10 stav 1 tačka 2 i 4 ZUS-a. U tužbi ukazuje na povredu člana 56 ZOUP-a, a s obzirom da iz obrazloženja osporenog akta proizilazi da je dana 19.06.2024. godine na protokol tuženog zaprimljen zahtjev zainteresovanog lica za izdavanje predmetne ekološke dozvole, te da je dana 07.03.2025. godine dokumentacija kompletirana, iz čega proizilazi da je tuženi, zainteresovanom licu, ostavio rok za dopunu dokumentacije u trajanju od 8 mjeseci i 16 dana. Dalje, navodi da nije zaprimio Dokaze za koje je u tački 6. na strani 15. osporenog akta navedeno da su dio osporenog akta. Ukazuje na činjenicu da na dan 07.03.2025. godine, kada je prema navodima obrazloženja osporenog akta kompletirana dokumentacija zainteresovanog lica, rješenje o vodnoj saglasnosti, kao jedan od uslova za dobijanje ekološke dozvole u skladu sa članom 85 stav 2 tačka i) ZZŽ, JU „Vode Srpske“ Bijeljina broj: 01/5-5-8745-2/24 od 19.02.2025. godine, nije bilo konačno, niti pravosnažno, a koje je Opština zaprimila tek 31.03.2025. godine i na koje je izjavljena žalba. Pored navedenog, da je postupak koji je prethodio donošenju osporenog akta nepravilan i nepotpun, govori i činjenica da je tužena prihvatila rješenje o vodnoj saglasnosti, kao jedan od uslova za izdavanje ekološke dozvole i pored činjenice da je stavom 3 tačka 1 dispozitiva rješenja o vodnoj saglasnosti navedeno da se vodna saglasnost daje uz uslov da se izgradnja predmetnog objekta vrši u okviru parcela za koje je investitor riješio imovinsko-pravne odnose, odnosno sa vlasnicima zaključio ugovor o zakupu ili korištenju dijela zemljišta za navedenu namjenu. Napominje da za predmetnu lokaciju, na kojoj se planira građenje

elektroenergetskog objekta predmetne MHE, odnosno na parceli broj: 618 k.o. [...], nisu riješeni imovinsko- pravni odnosi, jer je ista u zvaničnim evidencijama katastarskih podataka i dalje upisana kao privatno vlasništvo lica „Pliva trade“ d.o.o. Šipovo. Dalje, navodi da u projektnoj dokumentaciji investitora, kao ni u dostavljenim dokazima, nije uzeta u obzir udaljenost postojeće MHE „Glavice“ (snage 1,473 MW), koja je već opteretila rijeku Plivu, niti je uzet u obzir kumulativni efekat koji bi obje MHE imale na rijeku, okolinu, susjedne parcele i poljoprivredna zemljišta, te eko sistem, a s obzirom da je njihova međusobna udaljenost oko kilometar. Oспорava navode iz obrazloženja osporenog akta (strana 20.), gdje je navodi da se prema podacima Sportsko ribolovnog saveza Republike Srpske posljednje takmičenje održano 2015. godine, a imajući u vidu da je i sa sajta pomenutog Saveza vidljivo da se takmičenja održavaju češće, te napominje i da je takmičenje u Fly fishingu i mušičarenju na rijeci Plivi jedna od turističkih atrakcija te opštine kao i takmičenje „Zlatni lipljen“. Na nepravilno i nepotpuno proveden postupak, koji je prethodio donošenju osporenog akta, ukazuje i činjenica da je tuženi rješenjem broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine utvrdio da zainteresovano lice nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribaviti Studiju uticaja na životnu sredinu. Navedeno iz razloga što je Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa stručnim mišljenjem o prethodnoj procjeni uticaja na životnu sredinu za Projekat izgradnje MHE „Jovići“ na rijeci Plivi Šipovo broj: 07/1/624-381-1/23 od 10.07.2023. godine, utvrdio da je područje oko vodotoka i sam vodotok rijeke Plive naseljen mnogim zaštićenim vrstama, prema Uredbi o strogo zaštićenim i zaštićenim vrstama („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 65/20), te da je rijeka Pliva stanište strogo zaštićenim vrstama mladice (Hucho hucho). Ističe da je osporeni akt donesen u korist pojedinca i da ne postoji realan javni interes, čemu u prilog govori i kontradiktorno stručno mišljenje Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa od 10.07.2023. godine, gdje se u zadnjem stavu navodi: „Uvažavajući činjenicu da je dodijeljena koncesija i ukoliko vaše ministarstvo da pozitivan stav za izgradnju male hidroelektrane, Zavod će uraditi redefinisane prijedloga granice područja planiranog za zaštitu“. Cijeni apsurdnim i protivnim svim važećim zakonskim propisima koji se odnose na zaštitu životne sredine i rijeka, navode sa strane 18. obrazloženja osporenog akta, gdje se navodi da je u dokazima navedeno da u toku bavljenja predmetnom djelatnošću, odnosno izgradnjom MHE „Jovići“, može doći do značajnog negativnog uticaja na radnu i životnu sredinu, a ipak je doneseno rješenje broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, kojim je utvrđeno da zainteresovano lice nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribaviti Studiju uticaja na životnu sredinu. Ukoliko je rijeka Pliva planskim dokumentom Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, planirana da se stavi pod zaštitu u kategoriju V „zaštićeni prirodni pejzaž“, po IUCN klasifikaciji, što pretpostavlja postojanje biljnog i životinjskog svijeta kojeg je potrebno zaštititi od bilo kakvog uticaja čovjeka, dolazi se do zaključka da je tuženi morao upotpuniti postupak i donijeti rješenje o sprovođenju procjene uticaja na životnu sredinu i pribaviti Studiju uticaja na životnu sredinu. Nadalje, ističe da hidroelektrane mijenjaju prirodna staništa slatkovodnih vrsta u područjima na kojima se nalaze, mijenjaju koncentraciju hranjivih tvari, temperaturu vode i tok rijeke, gdje nizvodni tok rijeke trpi gubitak vode i opterećenja muljem, smanjujući kvalitet vode, što direktno dovodi do štete na autohtonim biljkama i vrstama riba. Blokiranjem prirodnog toka rijeka blokira se imigracijska ruta za ribe, čije razmnožavanje zavisi od riječnog toka, jer blokirajući sam riječni tok ribe ne mogu doći do svojih mjesta razmnožavanja, što za posljedicu ima drastično smanjenje ribljih populacija, a koja posljedica se ne može spriječiti ni

navodnim planiranjem tzv. „riblje staze“. Ukazuje na odredbu člana 8 Zakona o vodama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 50/06, 92/09, 121/12 i 74/17), navodeći da se prema Odluci o utvrđivanju voda prvog reda („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 12/18), rijeka Pliva ubraja u površinske vode prvog reda, a na osnovu kriterijuma: položaj vodotoka u odnosu na državnu granicu, entitetsku liniju razgraničenja veličine i karakteristike sliva, režima i karakteristika vodotoka iz aspekta korišćenja voda, zaštite voda i zaštite od štetnog dejstva voda, a prema značaju koje imaju u pogledu korišćenja voda, zaštite voda i zaštite od štetnog djelovanja voda, te da u svojoj dužini toka od 33 km i površinom sliva od 768 km<sup>2</sup>, predstavlja jednu od tri sedronosne rijeke u BiH, čija bi destrukcija imala nepopravljive i trajne posljedice, pa cijeni da je tuženi bio u obavezi rješenjem naložiti sprovođenje procjene uticaja na životnu sredinu i pribaviti Studiju uticaja na životnu sredinu. Ukazuje na odredbe člana 60 stav 1 i 2 i 61 stav 1 ZZŽ, navodeći da i sam tuženi u obrazloženju osporenog akta, na strani 18, u stavu prvom, navodi da bavljenjem predmetne djelatnosti može doći do značajnog negativnog uticaja na radnu i životnu sredinu, a na šta je tužilac ukazivao mišljenjem broj: 04-96-7/23 od 23.05.2023. godine. Napominje da je tuženi rješenjem o obavezi sprovođenja procjene o uticaju na životnu sredinu i pribavljanja Studije uticaja na životnu sredinu za Projekat mini hidroelektrane „Kužo 1“ na rijeci Plivi, instalisane snage 249 kw u opštini Šipovo broj: 15.04-96-56/19 od 30.08.2019. godine, što je skoro tri puta manje instalisane snage od MHO „Jovići“, utvrdio obavezu sprovođenja procjene o uticaju na životnu sredinu i pribavljanja Studije uticaja na životnu sredinu. Dalje, ukazuje na kontradiktornost predmetnog projekta, navodeći da se istim na rijeci Plivi pokušava implementirati ideja o rekonstrukciji postojećeg objekta ribnjaka, koji je u osnovi bio dimenzija 9,50 x 5,20 m, što je ukupno 49,4 m<sup>2</sup>, dok je Projektom planiran objekat dimenzija 10,2 x 26 m, što u osnovi iznosi 265,2 m<sup>2</sup>, što znači da je u pitanju potpuno nova mašinska zgrada 5,3 puta veća od postojećeg ribnjaka, dok je u stručnom mišljenju Zavoda jasno navedeno da je u pitanju rekonstrukcija starog objekta. Takođe, prema predmetnom projektu na rijeci Plivi planiran je dovodni kanal dužine 120 m i širine 6,8 m, što na predmetnom području predstavlja skoro polovinu same širine rijeke Plive, što je još jedan dokaz koji ukazuje da se ne radi o rekonstrukciji, nego o potpuno novoj izgradnji MHE, koja će u potpunosti devastirati predmetno područje uključujući uništavanje biodiverziteta i geodiverziteta, zbog čega je i iz ovih razloga bila potrebna izrada procjene uticaja na životnu sredinu i Studije uticaja na životnu sredinu. Ističe da tuženi nije našao za shodno da na sve ove primjedbe, koje su dostavljene u postupku izdavanja ekološke dozvole od strane Opštine Šipovo i zainteresovane javnosti, pribavi mišljenje struke koja je nezavisna u odnosu na zainteresovano lice. Takođe, tuženi se potpuno ogлуšio i na stav Opštine Šipovo zauzet na sjednici Skupštine opštine dana 03.09.2024. godine, kojim je usvojeno Mišljenje koje se odnosi na zahtjev za izdavanje ekološke dozvole firmi „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, a kojim je jasno utvrđeno da je Skupština opštine Šipovo protiv izgradnje MHE „Jovići“, uz navođenje činjenica i argumenata sa osvrtnom na odluku Skupštinu opštine Šipovo broj: 02-013-16/22 od 08.04.2022. godine o zabrani izgradnje malih hidroelektrana i ekonomske eksploatacije izvorišta, voda i rijeka na području opštine Šipovo. Ističe da navodi tuženog da je cijenio da Urbanistički plan iz 1986. godine nije ažuriran, niti je bilo šta rađeno na istom, nisu od značaja za donošenje osporenog akta, kao ni činjenica navođenja da odgovorno lice posjeduje Koncesioni ugovor zaključen 2006. godine na period od 30 godina, kao i navođenje Ugovora o ustupanju ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“ zaključenog 2016. godine, s obzirom da je i sam ugovor o koncesiji manjkav, iz razloga što je članom 46

istog propisano da se prava i obaveze mogu prenijeti na drugo pravno lice uz prethodnu saglasnost Komisije za koncesije, ali ne prije izgradnje MHE. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužilac Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“, iz Šipova pobija osporeni akt zbog pogrešne primjene materijalnog prava i povreda pravila postupka, kako to proizlazi iz navoda tužbe. U tužbi ističe da je učestvovao u postupku javnog uvida u Dokaze za izdavanje predmetne ekološke dozvole, te dalje navodi da je zainteresovano lice Ugovorom o ustupanju ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, preuzelo sva prava i obaveze iz koncesionog ugovora, pa i obaveze iz člana 14., ali da je od obaveze ispunjenja ovih rokova prošlo više od 15 godina, a da novi rokovi nisu određeni novim Aneksom, jer imovinsko-pravni odnosi nisu riješeni. Parcela na kojoj je planiran veći dio predmetne MHE je u vlasništvu preduzeća „Pliva trade“ d.o.o. Šipovo i od rješavanja tog pitanja zavisi nastavak rješavanja svih daljih pitanja u vezi izgradnje ove centrale. Ističe da je tuženi trebao obratiti pažnju na protok vremena od zaključenja Koncesionog ugovora od 2006. godine do zaključenja Ugovora o ustupanju koncesije 2016. godine, te u slučaju bilo kakvih nejasnoća u postupak uključiti i Ministarstvo industrije i energetike, kao nadležno za imovinsko-pravne odnose u ovom predmetu. Navodi da je ugovor o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi zaključen 2006. godine sa privrednim društvom „Duga“ d.o.o. Kneževo, te da je u skladu sa obavezama iz ugovora koncesionar proveo niz radnji i aktivnosti, ali da je Opština Šipovo odbila izdavanje urbanističke saglasnosti. Nakon žalbe koncesionara i ponovljenog postupka, tuženi je uvažavajući stručno mišljenje Komisije Opštine Šipovo i Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa, donio rješenje kojim je ponovo odbio zahtjev za izdavanje lokacijskih uslova za izgradnju MHE. S tim u vezi, a imajući u vidu troškove koje je imao za izgradnju projektne dokumentacije i druge troškove u skladu sa ugovorom o koncesiji, koncesionar je podnio tužbu protiv Vlade Republike Srpske, a u međuvremenu je interes za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi i prenos ugovora o koncesiji iskazalo privredno društvo „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, čiji osnivači su kompanije iz Praga. U cilju prihvatanja prenosa ugovora o konekciji tuženi je tražio da koncesionar povuče tužbu protiv Vlade Republike Srpske, a novi koncesionar „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo dostavi izjavu u kojoj se odriče prava da tuži Vladu Republike Srpske, ukoliko ne bude u mogućnosti da pribavi potrebe dozvole i realizuje koncesiju, što je definisano u Ugovoru o prenosu ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“. Nakon preuzimanja koncesije, novi koncesionar je pribavio lokacijske uslove i proveo postupak eksproprijacije u cilju rješavanja imovinskih odnosa, koji je uzrokovao spor, koji je trajao više godina, a koji je riješen u korist koncesionara. Međutim, i dalje postoje izvjesni problemi i zemljište još uvijek nije uknjiženo u korist novog vlasnika po presudi suda, zbog čega se nisu stekli uslovi za nastavak aktivnosti u cilju pripreme Aneksa ugovora o koncesiji, kojim će se definisati novi rokovi izgradnje. Dalje, navodi da je prilikom pregledanja izdate ekološke dozvole uočeno da uz istu nije predat Projekat rekultivacije i remedijacije, a koji je po mišljenju ovog tužioca neophodan posebno iz razloga što ovaj lokalitet ima određenu vrijednost, s obzirom da je bio planiran pod zaštitu, pa je izuzet. Dokazi, a ni izdata ekološka dozvola ne sadrže opis kako i na koji način će se izvršiti rekultivacija nakon završetka radova i nakon završetka rada te centrale. Napominje da rijeka Pliva posljednjih godina dobija bujični karakter, a u ekološkoj dozvoli nije navedeno šta će preduzeće preduzeti ako dođe do devastacije centrale uslijed nabujale rijeke. Cijeni da tuženi, prilikom izdavanja predmetne ekološke dozvole, nije pravilno primijenio odredbu člana 85 stav 3 tačka i) ZZŽ i člana 97 Zakona o republičkoj upravi, odnosno smatra da je u



predmetni postupak trebalo uključiti Ministarstvo energetike i rudarstva u vezi sa neriješenim imovinsko-pravnim odnosima. Takođe, smatra da tuženi nije primijenio ni član 16v Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o zaštiti životne sredine, s obzirom da postupak izdavanja ekološke dozvole prati javni uvid, a u konkretnom slučaju tužilac je ostao uskraćen za javni uvid u Projekat rekultivacije i remedijacije, iz čega proizilazi da je povrijeđena odredba člana 40 i 88 ZZŽ. Predlaže da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ispostavljajući troškovnik koji se odnosi na takse na tužbu i presudu.

Na zahtjev suda tuženi je dostavio spis predmetne upravne stvari i odgovor na tužbe tužilaca.

U odgovoru na tužbu tužioca „Udruženje Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, tuženi navodi da ostaje u cijelosti kod navoda iz obrazloženja osporenog akta. U odnosu na navode tužbe koji se tiču Projekta remedijacije i rekultivacije, navodi da su isti neutemeljeni, a imajući u vidu da je članom 85 ZZŽ propisan način podnošenja zahtjeva za izdavanje ekološke dozvole i taksativno je normirano koje podatke sadrže dokazi za MHE „Jovići“. U tom smislu Projekat rekultivacije i remedijacije ne predstavlja obavezan prilog Dokaza, shodno čemu isti nije ni mogao biti predmet uvida javnosti, shodno odredbama člana 40 i 80 ZZŽ, jer se rezultatima indikativnih mjerenja izvršenih na predmetnoj lokaciji za potrebe izrade Dokaza, nije utvrdilo zagađenje zemljišta zbog kojeg bi bilo potrebno izvršiti sanaciju, odnosno poboljšanje stanja zagađenog i degradiranog zemljišta do nivoa bezbjednog za korištenje. Ukazuje na odredbe člana 16v stav 1 i 3 ZZŽ, navodeći da su u konkretnom slučaju izvršena indikativna mjerenja buke i analize vode na lokaciji buduće MHE i da je konstatovano da su svi analizirani parametri u dozvoljenim graničnim vrijednostima propisanim podzakonskim aktima. U cilju da ne dođe do prekoračenja dozvoljenih vrijednosti izmjerenih parametara, u dispozitivu osporenog akta, u dijelu 3.2.1. i 3.2.2. utvrđene su mjere zaštite životne sredine kada je riječ o emisijama buke, emisijama u vazduh i emisijama u vode, kako u toku izgradnje, tako i u toku eksploatacije. S tim u vezi, zaključuje da nije bilo činjeničnog osnovu da se investitoru naloži podnošenje Projekta remedijacije i rekultivacije. Dalje, ističe da je postupak prethodne procjene uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, sproveden prije postupka izdavanja ekološke dozvole za predmetno postrojenje i da je izdato rješenje broj: 16.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine u skladu sa članom 3 stav 1 tačka a) podtačka 9 Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijima za odlučivanje o obavezi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/12). U skladu sa ZZŽ, postupak prethodno procjene uticaja na životnu sredinu je prva faza procjene uticaja na životnu sredinu, u kojem je rješenjem utvrđeno da zainteresovano lice nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za predmetni projekt. U odnosu na navode tužbe, kojima se ističe da se iz osporenog akta sa sigurnošću ne može utvrditi na koji način će zainteresovano lice urediti zemljište na obalama rijeka Plive nakon završetka radova prije početka puštanja u rad, te da nije propisano kako i na koji način će se urediti dio korita rijeka Plive na lokaciji na kojoj budu izvođeni građevinski radovi, a prije puštanja u rad predmetne centrale, s obzirom da je u Dokazima navedeno da zainteresovano lice mora sprovoditi radove na samoj rijeci, tuženi ukazuje na sadržaj odredbe člana 90 stav 2 ZZŽ i s tim u vezi dispozitiv osporenog akta, kojim su utvrđene mjere za zaštitu zemljišta i vode, a koje su u sinergiji sa ostalim navedenim mjerama i koje će omogućiti zaštitu obala i korita rijeke Plive. Pored tih mjera, naloženo je ispunjenje obaveze prema kojoj investitor mora prilazne saobraćajnice i manipulativne površine izgraditi

na način da se osigura odvod površinskih voda prilagođen predviđenoj frekvenciji i teretu transportnih vozila, koja će se kretati navedenim lokacijama. Takođe, naložena je i mjera da se u cilju zaštite vegetacije i nepotrebnog još većeg uništavanja biljnog fonda, ograniči krčenje vegetacije i kretanje građevinskih mašina, mehanizacije i transportnih sredstava isključivo u prostoru odobrenom po Glavnom projektu, kao i zabrana da se materijali iz iskopa guraju u korito rijeke. Dalje, tuženi je cijenio neosnovanim navode tužbe kojima se ističe da nije spomenuto koje mjere će zainteresovano lice preduzeti da vrati život rijeke Plive u prvobitno stanje, na dijelu gdje će se izvoditi građevinski radovi što se naročito odnosi na migracije riba van i za vrijeme mrijesta, navodeći da su u dijelu 3.2.8. dispozitiva osporenog akta naložene mjere zainteresovanom licu, kojima će se obezbijediti nesmetana protočnost korita, kako ne bi bile ugrožene ribe na nizvodnim dionicama, te da se radovi unutar vodotoka moraju obavljati tako da se izbjegava zamućivanje vode u što većoj mjeri, jer je posljedica zamućenja vode smanjenje količine rastvorenog kiseonika u vodi, što može imati velike posljedice po živi svijet vodotoka. Pored toga, naloženo je da se prije realizacije privremenih zagata u toku rijeke, moraju preduzeti sve mjere za zaštitu riba, a eventualno zarobljene ribe unutar privremenih zagata se moraju pod kontrolom članova ribolovačke organizacije prebaciti u potočni dio korita. Takođe je konstatovano da se sve aktivnosti na gradilištu, koje imaju interakcije s ribljim populacijama, moraju obavljati u koordinaciji sa ribolovačkom organizacijom i nadležnom inspekcijom. Nakon završetka radova naloženo je da se posveti posebna pažnja fazi spuštanja zatvarača na vodozahvatu, radi punjenja sistema MHE i u toj fazi se dinamika spuštanja zatvarača mora prilagoditi zahtjevu da se obezbijedi neophodna protočnost na nizvodnom toku rijeke, a postoji i obveza projektovanja i mehanizma zaštite riba od ulaska u dovodni sistem MHE, kao i izgradnja riblje staze, kako bi se omogućila migracija ribljih vrsta koje žive u rijeci pri ulasku u dovodni sistem MHE. Pored navedenog, naložena je i mjera konstantnog održavanja riblje staze prohodnom i obaveza dimenzioniranja vodozahvata objekata, tako da se obezbijedi ekološki prihvatljiv protok. Da su navedeni navodi tužbe neosnovni dokazuje i tačka 2 dispozitiva osporenog akta, gdje je navedeno da postrojenje čini i riblja staza dimenzija 60 x 60 cm. Ističe da se postupanjem u skladu sa naloženim mjerama u osporenom aktu, postiže zaštita ihtiofaune i da odgovorno lice snosi punu odgovornost za ispunjenje propisanih mjera. U odnosu na navode tužbe, kojima se ističe da u osporenom aktu nije opisano kako i na koji način će se izvršiti rekultivacija, osim što je navedeno da lokaciju postrojenja treba vratiti u zadovoljavajuće stanje, ukloniti sav materijal i opremu, te teren lokacije rekultivisati i izvršiti procjenu uticaja na životnu sredinu za slučaj zatvaranja postrojenja, te da ne postoje analize i rješenja kako i na koji način će se MHE ukloniti nakon završetka njenog rada i kako i na koji način će se korito rijeke i obale rijeke Plive vratiti u isto ili približno prvobitno stanje, tuženi navodi da su isti neosnovani, jer su indikativna mjerenja u smislu ZZŽ mjerenja kojima se utvrđuje stanje kvaliteta životne sredine na lokaciji na kojoj se planira realizacija projekta ili izgradnja postrojenja, a koja se vrše za potrebe izrade dokumentacije u postupcima procjene uticaja na životnu sredinu i izdavanja ekološke dozvole. U vezi sa navedenim, još jednom ukazuje na činjenicu da su rađena indikativna mjerenja, te da su ista u dozvoljenim granicama, a što dokazuju podaci iz Dokaza. Takođe, tačkom 3.2.11. dispozitiva osporenog akta propisane su mjere u slučaju prestanka rada postrojenja, a što je u skladu sa članom 6 stav 1 tačka e) i članom 8 stav 4 i 5 ZZŽ. U pogledu tvrdnji tužioca da je došlo do povrede člana 10 ZOUP-a, tuženi navodi da je osporeni akt donesen od strane nadležnog organa za izdavanje ekološke dozvole i u granicama upravnih ovlašćenja, a što proizlazi iz materijalnopравnih i procesnopравnih

odredaba pravnih propisa koji se primjenjuju prilikom donošenja osporenog akta i to konkretno člana 81 i 90 ZZŽ, člana 2 Pravilnika o postrojenjima koja mogu biti izgrađena i puštena u rad samo ukoliko imaju ekološku dozvolu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/12), člana 76 stav 2 Zakona o republičkoj upravi („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 115/18, 111/21, 15/22, 56/22, 132/22 i 90/23) i člana 190 ZOUP-a. U odnosu na navode tužbe, kojima se ukazuje na član 85 stav 3 tačka d) ZZŽ i tvrdnji da se uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole prilažu i dokazi koji sadrže obavezno i mjere u slučaju incidentnih situacija, a da se iz osporenog akta ne može zaključiti koja je obaveza zainteresovanog lica u slučaju poplava i bujičnih nanosa, tuženi navodi da je u tački 3.2.10. dispozitiva osporenog akta, a u skladu sa odredbom člana 85 stav 2 tačka đ) ZZŽ, navedeno koje su to mjere kojih se mora pridržavati odgovorno lice u slučaju incidentnih situacija, a pored toga naloženo je da će se u slučaju incidenata postupati na način propisan članom 64 Zakona o vodama i mjerama predviđenim u vodnim aktima, te da se preduzimaju sve mjere da se uzrok incidenta ukloni, a posljedice odmah saniraju, kao i da se sprovedu i izvršavaju mjere zaštite životne sredine i ostale mjere za sprečavanje ili smanjenje negativnih uticaja. Sve predmetne mjere utvrđene su u stručnom dokumentu Dokazi, a posebno u vezi sa ovom činjenicom, tuženi navodi da je obavezan prilog Dokaza vodna saglasnost, te da je odgovorno lice u obavezi primjenjivati mjere propisane Zakonom o vodama.

U odgovoru na tužbu tužiteljice K. K, tuženi navodi da su neosnovni navodi tužbe kojima se tvrdi da nije razmatrano pisano obraćanje tužiteljice, koje je dostavila u toku postupka izdavanja ekološke dozvole, a što bi za ishod imalo povredu pravila postupka. Ističe da je u toku postupka razmotren njen dopis, koji je dostavljen uz Mišljenje Odjeljenja za budžet, finansije, upravljanje razvojem i privredu Opštine Šipovo broj: 05-365/11-1/24 od 02.08.2024. godine i da je nakon analize sadržaja istog konstatovano da nisu uočene konkretne primjedbe na stručni dokument Dokazi. Tužiteljica je putem pomenutog dopisa izrazila prigovor na izdavanje ekološke dozvole za predmetni projekat, a kao razlog navedene su uopštene mogućnosti uticaja MHE na ekologiju, promjene u kvalitetu vode, uticaj na biodiverzitet, te socijalni i ekonomski uticaj. U pogledu pozivanja tužiteljice na strateški dokument prostornog uređenja Izmjene i dopune prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, tuženi navodi da je nesporno to da je rijeka Pliva, Janj sa rezervatom Janjski otoci Izmjenama i dopunama prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine prepoznata na strani 108 navedenog dokumenta u Popisu područja planiranih za uspostavljanje zaštite u planskom periodu po IUCN klasifikaciji. Međutim, cijeni da tužiteljica svoj tužbeni navod bazira na selektivnom pozivanju na Prostorni plan Republike Srpske, bez da ima u vidu da se u navedenom strateškom dokumentu, na strani 65, posebno naglašava da nerazvijena područja Republike Srpske predstavljaju potencijalne lokacije za proizvodnju energije zasnovane na obnovljivim izvorima energije, te da su gornji tokovi vodotokova mjesta za izgradnju pastrmskih ribnjaka, ali i MHE. Ukazuje i na stranu 190 Prostornog plana, navodeći da sadržaj istog negira navod ove tužiteljice da je zaključkom Vlade Republike Srpske broj: 04/1-012-4068/23 od 01.12.2023. godine nezakonito izmijenjen Prostorni plan Republike Srpske. Takođe, prema informacijama zvaničnog sajta Turističke organizacije opštine Šipovo, utvrđeno je da lokacija izgradnje predmetne MHE nije na mapi turističkih destinacija opštine Šipovo, kao ni lokacija navedenog izgrađenog bazena, te da realizacija predmetnog Projekta sa svojim tehničkim rješenjima neće ni na koji način negativno uticati na razvoj ovog vida turizma. Tuženi ukazuje da se princip rada predmetne MHE najviše poklapa sa principom rada nekadašnjih vodenica, te da će po svojoj građevinskoj koncepciji

izgledati slično, čime će oplemeniti prostor nasuprot trenutnom stanju oronulih i zaraslih ostataka građevine nekadašnjih ribnjaka. Oспорava navode tužiteljice da je izbjegnuta obaveza sprovođenja procjene uticaja na životnu sredinu, jer su u skladu sa odredbom člana 3 Pravilnika o promjenama za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu, propisani projekti za koje tuženi, u pojedinačnim slučajevima, odlučuje o potrebi sprovođenja procjene uticaja na životnu sredinu, shodno čemu je tuženi donio rješenje broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, kojim nosilac projekta nije dužan sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje MHE „Jovići“. Zakonitost i pravilnosti pomenutog rješenja potvrđena je presudom Okružnog su8da u Banjaluci broj: 11 0 U 036474 24 U od 21.10.2024. godine. U tom smislu cijeni bespredmetnim navode tužbe, koji se odnose na procesne radnje sprovedene u postupku prethodne procjene uticaja na životnu sredinu. Nadalje, tuženi cijeni neosnovanim navode tužbe kojima se ukazuje da je Plivsko jezero, odnosno podsliv rijeke Vrbas, koje se većim dijelom nalazi u F BiH, zaštićeno područje prema Prostornoj osnovi Prostornog plana F BiH za period 2008. do 2028. godine, te da je predmetna planirana MHE u neposrednoj blizini entitetske linije, što tuženi nije uzeo u obzir. S tim u vezi navodi da je snaga MHE smanjena sa 0,8 MW na 0,6 MW i da je postupku izdavanja ekološke dozvole uvaženo mišljenje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u čijoj nadležnosti je zaštita i korištenje voda, te da je utvrđena činjenica da projekat izgradnje predmetne MHE neće narušiti postojeću ambijentalnu cjelinu na lokaciji, zadržavanjem postojeće morfologije korita rijeke Plive i predviđenim korištenjem prirodnih materijala za izgradnju objekta. Tuženi ukazuje da je na osnovu činjeničnog stanja sa terena konstatovano da će kumulativni uticaj biti neznatan, jer će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito rijeke Plive, čime neće biti narušen njen prirodni tok, niti može doći do značajnijeg kumulativnog uticaja sa drugim zahvatima. U odnosu na navode tužbe kojima se ukazuje na razliku podataka o nivou gornje kote vode u dispozitivu i obrazloženju osporenog akta, tuženi navodi da je riječ o tehničkoj grešci, koja je ispravljena u dopunjenim dokazima i da je kota gornje vode na 455,5 m, dok visina od 456,6 m predstavlja maksimalnu visinu zahvaćene vode unutar dovodnog kanala, a čiji višak se preko desne strane zida prelijeva nazad u korito rijeke. Osim navedenog, ističe da je ekološka dozvola izdata na temelju dokaza, dok je Studija, na koju se tužiteljica referiše, dokument koji se cijeni u postupku procjene uticaja na životnu sredinu. Tuženi pojašnjava da se projektnim rješenjem kota gornje vode Plive nalazi na 455,50 m, a da podatak naveden na slici broj 3, na strani 25 Dokaza, predstavlja grešku u pisanju. Ova greška je ispravljena u dopuni Dokaza na strani 26. Podatak na slici broj 4, koja se nalazi na strani 26 Dokaza ne odnosi se na kotu gornje vode rijeke Plive, koja je na 455,50 m, već predstavlja maksimalnu visinu zahvaćene vode unutar dovodnog kanala na koti 456,60 m sa njegove desne strane, dok je lijeva strana dovodnog kanala još viša u odnosu na desnu stranu, tako da se višak vode preko desne strane zida prelijeva nazad u korito rijeke. Po pitanju neusaglašenosti dispozitiva i obrazloženja osporenog akta, navodi se da nije sagledana činjenica da je u dispozitivu osporenog akta navedeno da pogone i postrojenja za koje se izdaje ekološka dozvola čini, između ostalog, i pregradni prag, sa krunom na apsolutnoj koti od 455,10 mnm, te da je u obrazloženju, na strani 17 navedeno da će vodozahvat sastojati se od pregradnog praga (niske brane), čija će se kruna nalaziti na apsolutnoj koti od 455,10 mnm. U odnosu na tužbeni navod u pogledu sadržaja na strani 22 obrazloženja osporenog akta, gdje se navodi maksimalna visina zahvaćene vode unutar dovodnog kanala na koti 456,60 m, navodi

se da ova vrijednost nije uporediva sa vrijednostima apsolutne kote na strani 17 obrazloženja osporenog akta, jer su te dvije neuporedive vrijednosti, koje se odnose na različite aspekte vodozahvata. U odnosu na navode tužbe kojima se ukazuje na postojanje mogućnosti da MHE prouzrokuje poplave, navodi se da je u obrazloženju osporenog akta pojašnjeno da će predmetna MHE biti protočnog derivacionog tipa, locirana uz obalu rijeke, a da će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito vodotoka na mjesto mašinske zgrade i neće se vršiti izmjena samog korita, niti toka rijeke za potrebe rada MHE. Planirano podizanje pregradnog zida biće izvedeno ispod proračunatog nivoa gornje vode sa ugrađenim prolazom tzv. ribljom stazom. Sve to ne može dovesti do stvaranja akumulacije uzvodno od pregradnog zida, a samim tim ni do plavljenja na tom lokalitetu. Iz prethodno navedenih razloga tuženi je cijenio neosnovanim i navode tužbe kojima se ukazuje da se na tom području, oko 1 km nizvodno od planirane predmetne MHE, nalazi još jedna MHE. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U odgovoru na tužbu tužioca Fondacija Atelje za društvene promjene – AKT Sarajevo, a u odnosu na navode kojim se ističe da se tuženi u osporenom aktu poziva na Izmjene i dopune Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine i navodi da je u istom aktu naglašeno da nerazvijena područja Republike Srpske predstavljaju potencijalne lokacije za proizvodnju energije zasnovane na obnovljivim izvorima energije, te da su gornji tokovi vodotokova mjesta za izgradnju pastrmskih ribnjaka, ali i MHE, da se tuženi nije bavio ključnom činjenicom iz Prostornog plana da je predviđeno da se pod režim zabrane građenja stave između ostalih i Janjske otoke na rijeci Janj i rijeka Pliva kod Šipova, te da Prostornim planom iz 2013. godine uopšte nije bila dozvoljena gradnja MHE na rijeci Plivi, tuženi navodi da su isti neprihvatljivi. Ukazuje na nesporno da je rijeka Pliva, Janj sa rezervatom Janjski otoci Prostornog plana prepoznata na strani 108 navedenog dokumenta u Popisu područja planiranih za uspostavljanje zaštite u planskom periodu po IUCN klasifikaciji, ali da tužilac svoje tužbene navode bazira na selektivnom pozivanju na Prostorni plan, bez da ima u vidu da je u navedenom strateškom dokumentu, u prilogima, predmetna MHE uvrštena u spisak MHE za koje postoji javni interes („Tabela broj 44.-Spisak MHE za koje postoji interes za gradnju“). Ukazuje i na sadržaje Prostornog plana sa 190 i 289 stranice, navodeći da sadržaj prostornog plana negira pomenute navode tužbe i da je MHE „Jovići“ na rijeci Plivi uvrštena u spisak MHE za koji postoji javni interes. Pored navedenog, ukazuje da je istim Planskim dokumentom predviđeno da se za ova područja moraju obezbjediti rješenja kojima se eliminišu ili umanjuju postojeći izvori negativnih uticaja, odnosno uvećavaju pozitivni, kao i komparativna prednost u planiranju razvoja. Tuženi ponovo naglašava da je u postupku donošenja osporenog akta prethodio postupak prethodne procjene uticaja na životnu sredinu, u kojem je u skladu sa Pravilnikom o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/12), razmotreno cjelokupno činjenično stanje u smislu mogućeg uticaja projekta na životnu sredinu, u kom postupku je doneseno rješenje broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine sa sadržajem dispozitiva kako je to naprijed navedeno, a protiv koga je vođen upravni spor pred Okružnim sudom u Banjaluci i koji je okončan na način kako je to naprijed navedeno. Dalje, navodi da je zakonska obaveza tuženog, kao organa za izdavanje ekološke dozvole, ispunjena u skladu sa ZZŽ i da su osporenim aktom propisane mjere zaštite životne sredine u skladu sa članom 83 ZZŽ tokom rada i prestanka rada postrojenja. Takođe, osporenim aktom naložena je primjena svih mjera ublažavanja negativnih uticaja na sve medije životne sredine tokom rada i prestanka rada

postrojenja u skladu sa važećim propisima Republike Srpske u ovim oblastima. Nadalje, tuženi u odgovoru na tužbu ovog tužioca ponavlja navode iz odgovora na tužbu tužioca K. K, a u odgovoru na navode tužbe da je Prostornim planom opština Šipovo izdvojena kao ključna turistička destinacija, navodeći da tužilac vrlo selektivno sagledava i proizvoljno tumači sadržaj navedenog strateškog dokumenta. U odnosu na navode tužbe, kojima se ističe da su u postupku donošenja osporenog akta prekršena načela zaštite prava stranaka i zaštite javnog interesa, te navode kojima se ukazuje na postojanje Strategije integralnog upravljanja vodama Republike Srpske 2015-2024, tuženi navodi da je postupak donošenja osporenog akta sproveden u skladu sa odredbama ZZŽ, uključujući i dio postupak koji podrazumijeva sprovođenje javnog uvida u skladu sa odredbama člana 39 i 88 pomenutog zakona, što je detaljno obrazloženo u obrazloženju osporenog akta, gdje su taksativno navedene sve dostavljene primjedbe i mišljenja zainteresovane javnosti sa ocjenom istih, iz čega proizilazi da je tuženi postupao po imperativnim odredbama materijalnog propisa, koji uređuje postupak odlučivanja po zahtjevu za izdavanje ekološke dozvole, ali i u skladu sa načelom iz člana 6 ZOUP-a. Ističe da treba imati u vidu i strateška opredjeljenja Republike Srpske i zaključak Vlade Republike Srpske broj: 04-1-012-4068/23 od 01.12.2023. godine, kojim je jasno iskazano postojanje javnog interesa Republike Srpske da podrži realizaciju predmetnog projekta. Oспорava navode tužbe, kojima se ističe da nije obrazložio postojanje javnog interesa, te ukazuje u tom smislu na sadržaj obrazloženja osporenog akta na strani 25. U odnosu na navode tužbe da tuženi nije adekvatno procijenio kumulativne uticaje na rijeku Plivu i da je ovim projektom odobrio dodatno narušavanje kontinuiteta rijeke, navodi se da iz obrazloženja osporenog akta jasno proizilazi da je investitor predmetni projekat uskladio sa istraživanjima ekološki prihvatljivog protoka i članom 65 Zakona o vodama, što je iniciralo smanjenje snage MHE sa 0,8 MW na 0,6 MW. Pored toga, konstatovano je da su zaštita i korišćenje voda u nadležnost Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, koje je u svom mišljenju na projekat utvrdio da izgradnja predmetne MHE neće narušiti postojeću ambijentalnu cjelinu na lokaciji, zadržavanjem postojeće morfologije korita rijeke Plive, te predviđenim korišćenjem prirodnih materijala za izgradnju objekata MHE. Naglašava da je u osporenom aktu jasno apostrofirano da će kumulativni uticaj MHE „Glavica“ biti neznatan, jer će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito rijeke Plive, čime se neće narušiti njen prirodni tok, niti može doći do značajnog kumulativnog uticaja sa drugim zahvatima. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U odgovoru na tužbu tužioca Opštine Šipovo, tuženi navodi da ostaje u cijelosti kod navoda iz obrazloženja osporenog akta. U odnosu na navode tužbe kojima se ukazuje na povredu člana 56 ZOUP-a, navodi da je konstatovao da je uz zahtjev dostavljen na protokol tuženog 19.06.2024. godine, dostavljena dokumentacija, odnosno Dokazi, u skladu sa članom 85 ZZŽ, a što znači da nisu postojali nedostaci koji bi spriječili dalje postupanje tog organa, te je u nastavku postupka tuženi bio dužan obavijestiti javnost i zainteresovanu javnost o predmetnom zahtjevu i postojećoj dokumentaciji u skladu sa odredbom člana 39 i 88 ZZŽ, a što je i učinio i dato postupanje je elaborirano na strani 18 osporenog akta, iz čega proizilazi da su neosnovani navodi o povredi odredbe člana 56 ZOUP-a. U kontekstu navoda tužbe, kojima se ukazuje na dužinu trajanja upravnog postupka, tuženi ukazuje na odredbu člana 89 ZZŽ, navodeći da rok od 60 dana teče od dana prijema urednog zahtjeva za izdavanje ekološke dozvole, a ne od dana podnošenja zahtjeva. Kako je postupak izdavanja ekološke dozvole višefazni upravni postupak, koji obavezno uključuje i fazu javnog uvida, u kojoj se pribavljaju mišljenja zainteresovane javnosti, to je tuženi u

obavezi da cijeni i sadržaj Dokaza i nakon sprovođenja javnog uvida, a na osnovu prikupljenih mišljenja zainteresovane javnosti. U vezi dužine trajanja upravnog postupka, navodi da je i sam tužilac dopisom broj: 04-365-11/24 od 07.08.2024. godine zatražio od tuženog da produži rok za sprovođenje javnog uvida zbog velike zainteresovanosti građana da dostave svoja mišljenja i primjedbe, koje se odnose na postupak izdavanja ekološke dozvole. Povodom dopisa tužioca od 07.08.2024. godine, tuženi je produžio rok za javni uvid za 20 dana u skladu sa odredbom člana 87 ZOUP-a. U tom produženom roku tuženom su pristigla mišljenja i primjedbe zainteresovane javnosti, na osnovu kojih je dana 17.09.2024. godine uputio poziv zainteresovanom licu za ispravku podneska. U ostavljenom roku, dana 25.10.2024. godine, tuženom su dostavljeni dopunjeni Dokazi, pa kako je konstatovana neurednost podneska, od zainteresovanog lica je zatraženo da upotpuni dokumentaciju, nakon čega je zainteresovano lice, u dva navrata i to 25.12.2024. godine i 06.02.2025. godine od tuženog zatražilo produženje roka za upotpunu dokumentacije. Slijedom navedenog, dana 07.03.2025. godine dokumentacija je kompletirana i tek tada su se stekli uslovi da organ može postupati i odlučiti po predmetnom zahtjevu. U odnosu na tužbeni navod kojim se ističe da su sastavni dio osporenog akta Dokazi, ali da isti tužiocu nisu dostavljeni, navodi se da je ovaj navod neutemeljen sa aspekta ZZŽ, jer u skladu sa članom 85 navedenog zakona odgovorno lice dostavlja dva primjerka čvrste veze Dokaza i jednu elektronsku verziju uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, u skladu sa čim je zainteresovano lice i postupalo. Po dostavljanju navedene dokumentacije u propisanoj formi, tuženi je u skladu sa odredbom člana 88 ZZŽ ispunio procesnopravnu obavezu i dostavio predmetnu dokumentaciju Opštini Šipovo, kao jedinici lokalne samouprave, koja je dalje sa istom postupala u skladu sa stavovima 2, 3 i 4 pomenutog člana ZZŽ. Ističe da tačkom 6 dispozitiva osporenog akta jeste navedeno da sastavni dio rješenja čine Dokazi, ali da navedeno podrazumijeva da je upravni akt sačinjen na stručnoj osnovi koju pružaju Dokazi, jer se u svakom upravnom aktu, kojim se daje ekološka dozvola, određuju mjere zaštite životne sredine koje su određene upravo u Dokazima. Cijeni da tužilac pogrešno tumači sadržaj osporenog akta, ali i odredbe ZZŽ, kojima nije propisano da se po izdavanju ekološke dozvole, Dokazi ponovo dostavljaju jedinici lokalne samouprave na čijoj teritoriji se projekt realizuje. U odnosu na tužbeni navod kojim se ukazuje da rješenje o vodnoj saglasnosti broj: 01/5-5-8745-2/24 od 19.02.2025. godine nije bilo konačno i pravosnažno, u vezi sa čim tužilac ukazuje na član 216 ZOUP-a, tuženi navodi da je u smislu odredbe člana 85 stav 3 tačka i) ZZŽ zainteresovano lice dostavilo navedeno rješenje. Osporeni akt je izdat 19.03.2025. godine u vrijeme kada rješenje o vodnoj saglasnosti nije bilo predmetom pobijanja žalbom koja je datirana 10.04.2025. godine, pa nema mjesta pozivanju na odredbu člana 216 ZOUP-a iz razloga što suspenzivno dejstvo žalbe u periodu izdavanja osporenog akta nije počelo da proizvodi svoje pravno dejstvo. Navode tužbe, kojima se ukazuje na tačku 3.1. dispozitiva rješenja o vodnoj saglasnosti i u vezi sa tim navodima da za predmetnu lokaciju na kojoj se planira građenje predmetne MHE nisu riješeni imovinsko- pravni odnosi, tuženi cijeni bez uticaja na odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari, s obzirom da se rješenjem, kojim se daje vodna saglasnost, izdaje u posebnom upravnom postupku koji je uređen propisima iz oblasti upravljanja i zaštite voda Republike Srpske. U odnosu na tužbeni navod kojim se ističe da u projektnoj dokumentaciji, kao ni u Dokazima, nije uzeta u obzir udaljenost postojeće MHE „Glavice“ koja je već opteretila rijeku Plivu, niti je uzet u obzir kumulativan uticaj koji bi obje MHE imale na rijeku, a s obzirom da je njihova međusobna udaljenost oko kilometar, tuženi navodi da tužilac ni jednim dokazom ne potvrđuje osnovanost svojih

navoda i prenebregava činjenicu da je članom 83 ZZŽ, propisano da je odgovorno lice postrojenja dužno da doprinese postizanju standarda kvaliteta životne sredine, minimizira prekogranično zagađenje i zaštiti efikasno životnu sredinu kao cjelinu, te da postrojenja moraju biti izgrađena i da rade tako da se preduzimaju odgovarajuće preventivne mjere za sprečavanje zagađenja, da se ne prouzrokuje značajnije zagađenje, primjenjuju najbolje raspoložive tehnike i da se prirodni resursi efikasno koriste. Napominje da zakonske odredbe, koje uređuju upravni postupak izdavanja ekološke dozvole, ne normiraju zabranu realizacije projekata iste vrste na određenom području. Zaštita voda na osnovu naloženih mjera iz osporenog akta ne dovodi se u pitanje, s obzirom da je predmetni projekt usklađen sa istraživanjima ekološki prihvatljivog protoka i članom 65 Zakona o vodama, što je iniciralo smanjenje snage MHE sa 08, MW na 0,6 MW. Zaštita i korištenje voda je u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, koje je dalo mišljenje broj: 12.07/337-214/23, u kojem je konstatovalo da izgradnja predmetne MHE neće narušiti postojeću ambijentalnu cjelinu na lokaciji, zadržavanjem postojeće morfologije korita rijeke Plive, te predviđenim korišćenjem prirodnih materijala za izgradnju objekta MHE. Kumulativni uticaj na MHE „Glavica“ će biti neznatan, jer će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito rijeke Plive, čime se neće narušiti njen prirodni tok, niti može doći do značajnijeg kumulativnog uticaja sa drugim zahvatima. Pomenuto mišljenje pribavljeno je u toku postupka prethodne procjene uticaja na životnu sredinu za projekt MHE „Jovići“ i isto je razmatrano prilikom donošenja rješenja tuženog broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, a čija pravilnost i zakonitost je potvrđena presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 11 0 U 036474 24 U od 21.10.2024. godine. U odnosu na tužbeni navod kojim se ističe da je u osporenom aktu navedeno da se prema podacima Sportsko ribolovnog saveza Republike Srpske posljednje takmičenje održalo 2015. godine, što ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, jer je sa sajta tog Saveza vidljivo da se takmičenja održavaju i češće, tuženi navodi da se radi o podatku sadržanom u stručnom dokumentu iz oktobra 2024. godine pod nazivom Odgovori na pristigle primjedbe i mišljenja data na Dokaze uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, izložen i obrazložen, kao i u osporenom aktu i isti predstavlja zvaničan podatak sa kojim raspolaže Sportsko ribolovni Savez Republike Srpske, prema kojem je posljednje takmičenje mušičarenja održano 2015. godine i to nizvodno od predmetne lokacije. Ukazuje da prema informacijama sa zvaničnog sajta Turističke organizacije opštine Šipovo, lokacija izgradnje MHE „Jovići“ nije na mapi turističkih destinacija opštine Šipovo, kao ni lokacija navedenog izgrađenog bazena, ali i da pored svega navedenog izgradnja predmetne MHE sa svojim tehničkim rješenjima neće ni na koji način negativno uticati na razvoj ovog vida turizma. U odnosu na navode tužbe kojima se ukazuje na prethodno sprovedeni postupak procjene uticaja na životnu sredinu, i u vezi sa tim Izmjene i dopune prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, te potrebu donošenja rješenja o sprovođenju procjene uticaja na životnu sredinu i pribavljanja Studije uticaja na životnu sredinu, navodi se da su isti bespredmetni, jer se odnose na pitanje iz postupka prethodne procjene uticaja na životnu sredinu, u kojem postupku je doneseno ranije pomenuto rješenje od 17.04.2024. godine. Takođe, poređenje predmetnog projekta sa Pprojektom MHE „Kužo 1“ na rijeci Plivi, tuženi je cijenio bespredmetnim. U odnosu na navode tužbe kojima se ukazuje na navodnu kontradiktornost projekta, jer se predmetnim projektom pokušava implementirati ideja o rekonstrukciji postojećeg objekta ribnjaka dimenzija 9,50 x 5,20 m, što je ukupno 49 m<sup>2</sup>, dok je projektom planiran objekat 10,2 x 26 m, što je ukupno 265,2 m<sup>2</sup>, što znači da je u pitanju potpuno nova mašinska zgrada 5,3 puta veća od



postojećeg ribnjaka, dok je u mišljenju Zavoda jasno navedeno da je u pitanju rekonstrukcija starog objekta, tuženi navodi da je ovaj navod neprihvatljiv, s obzirom da je izgradnja mašinske zgrade planirana na mjestu glavne zgrade i pomoćnih objekta nekadašnjih ribnjaka, te ista neće ulaziti dublje u korito rijeke u odnosu na temelje nekadašnjih objekata. Ističe da zapušteni građevinski objekti nekadašnjeg ribnjaka, već dugi niz godina devestiraju postojeći prostor, čemu niko nije pridavao pažnju. Osim navedenog, cijeni da će se rekonstrukcijom predmetnog objekta ribnjaka sa izvorno prirodnim materijalima, osigurati da taj prostor dobije prirodnu ambijentalnu cjelinu koja će se u potpunosti uklopiti u navedeni prostor. U odnosu na navode tužbe da tuženi u odnosu na dostavljene primjedbe Opštine Šipovo i zainteresovane javnosti nije zatražio mišljenje struke, koja je nezavisna u odnosu na zainteresovano lice i da se tuženi oglašio o stav Skupštine opštine Šipovo od 03.09.2024. godine i Odluku navedene Skupštine o zabrani izgradnje MHE i ekonomske eksploatacije izvorišta, voda i rijeka na području opštine Šipovo broj: 02-013-16/22 od 08.04.2022. godine, navodi se da je tuženi prilikom izrade osporenog akta bio dužan cijeniti Dokaze, koji moraju biti urađeni u skladu sa članom 85 stav 5 i 7 ZZŽ. U vezi sa tim ističe da je dopuna Dokaza broj: 1107-10/24 od oktobra 2024. godine izrađena od strane pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, koje je ovlašćeno za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine, jer posjeduje važeće rješenje i licencu tuženog o ispunjenosti uslova za obavljanje djelatnosti iz oblasti životne sredine broj: 9-E/21 od 25.02.2022. godine. Iz navedenog proizlazi proizvoljnost istaknutog tužbenog zahtjeva. U obrazloženju osporenog akta jasno je navedeno da je na snazi zaključak Vlade Republike Srpske broj: 04-1-012-4068/23 od 01.12.2023. godine, kojim je izmijenjena granica zaštićenog područja „Rijeka Pliva, rijeka Janj sa rezervatom Janjske otoke“ i kojim je MHE „Jovići“ izuzeta iz budućeg zaštićenog pejzaža, iz čega proizilazi neosnovnost navoda tužbe da se tuženi oglašio o stav Skupštine opštine Šipovo. U odnosu na ostale navode tužbe ovog tužioca, tuženi ističe da je Urbanističkim planom opštine Šipovo iz 1986. godine, rijeka Pliva tretirana kao posebna vrijednost Šipova, ali da nadležni opštinski organ navedeni dokument nije ažurirao, niti pokazao inicijativu za aktivno sprovođenje ciljeva definisanih navedenim dokumentom. Planskim dokumentom Izmjene i dopune prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine planirano je da se predmetno područje stavi pod zaštitu u kategoriji V, ali tuženi naglašava da nije donesena odluka o proglašenju predmetnog područja kao zaštićenog prirodnog predjela ili pejzaža. Napominje da je predmetna MHE uvrštena u spisak MHE za koje postoji javni interes zaključkom Vlade Republike Srpske, kako je naprijed navedeno, područje MHE „Jovići“ će biti izuzeto iz obuhvata područja planiranog za zaštitu, odnosno izvršiće se redefinisanje granice zaštićenog pejzaža „Rijeka Pliva, rijeka Janj sa rezervatom Janjske otoke“, a isto je potvrđeno mišljenjem Republičkog zavoda za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U odgovoru na tužbu tužioca Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova, a u odnosu na navode tužbe koji se tiču Ugovora o koncesiji i Ugovora o ustupanju ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“, tuženi navodi da su činjenice da odgovorno lice posjeduje Koncesioni ugovor zaključen 16.02.2006. godine na period od 30 godina, kao i Ugovor o ustupanju ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“ zaključen 29.12.2016. godine, koje činjenice je tuženi cijenio u smislu odredbe člana 85 stav 3 tačka i) ZZŽ, a koji ugovori su dio priloga stručnog dokumenta Dokazi. Suprotno tvrdnji tužbe da tuženi ne čita i ne tumači prijedloge, navodi se da je tuženi cijenio i akte: lokacijski uslovi broj: 15.02-364-40/17 od 20.07.2017. godine, uvjerenje broj: 15.02-364-40/17 od 02.07.2021. godine o nepromjenjivosti lokacijskih uslova od

20.07.2017. godine, a koji akti se zasnivaju na punovažnim ugovorima od 16.02.2006. godine i 29.12.2006. godine koji se odnose na pitanje koncesije, a izdati su na osnovu Zakona o uređenju prostora i građenju („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 40/13, 106/15, 3/16 i 84/19). Napominje da je prilikom donošenja osporenog akta cijenio cjelokupan sadržaj stručnog dokumenta Dokazi, a što je navedeno u obrazloženju osporenog akta. U odnosu na navode tužbe da nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi, tuženi ističe da su MHE objekti za koje je neophodno pribavljanje građevinske dozvole, jer nisu normirane kao izuzetak u smislu člana 125 Zakona o uređenju prostora i građenju, a što podrazumijeva provođenje posebnog upravnog postupka u skladu sa odredbom člana 128 stav 1 Zakona o uređenju prostora i građenju, kojom je propisano da se uz zahtjev za izdavanje građevinske dozvole prilažu između ostalog, i dokazi o riješenim imovinsko-pravnim odnosima. Slijedom navedenog cijeni da se pitanje riješenih imovinsko-pravnih odnosa ne pojavljuje u upravnom postupku izdavanja ekološke dozvole, već u upravnom postupku koji se provodi nakon toga. U odnosu na navode tužbe da je u ovaj postupak trebalo uključiti Ministarstvo energetike i rudarstva, kao nadležni organ za imovinsko-pravne odnose, tuženi navodi da ni jedan član ZZŽ u okviru glave VIII, ne propisuje dostavljanje dokaznog sredstva, koji bi se eksplicitno odnosio na pitanje riješenih imovinsko-pravnih odnosa. Na drugačije odlučivanje tuženog, u konkretnom slučaju, ne utiče ni činjenica da je Vlada Republike Srpske na sjednici održanoj 13.10.2022. godine razmatrala informaciju o provedenim aktivnostima u vezi sa Deklaracijom o zaštiti rijeka u Republici Srpskoj, koja se odnosi na usvojenu Deklaraciju o zaštiti rijeka u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 17/21), jer zaključak Vlade Republike Srpske, koji je pratio navedenu informaciju, nije ničim uslovio pitanje sprovođenja i okončanja postupka izdavanja pobijenog upravnog akta, već je konstatovao da se nisu stekli uslovi za nastavak aktivnosti u cilju pripreme Aneksa ugovora o koncesiji, kojim će se definisati novi rokovi gradnje. Vlada Republike Srpske se zaključkom broj: 04/1-012-2-4068/23 od 01.12.2023. godine upoznala sa informacijom o izmjeni prijedloga granice zaštićenog pejzaža „Rijeka Pliva, rijeka Janj sa rezervatom Janjske otoke“ i dala saglasnost na tu izmjenu. U odnosu na navode tužbe kojima se ističe da u ekološku dozvolu nije predat Projekat rekultivacije i remedijacije, te da ekološka dozvola ne sadrži opis kako i na koji način će se izvršiti rekultivacija nakon završetka radova i nakon završetka rada ove centrale, niti je navedeno šta će preduzeće preduzeti ako dođe do devastacije centrale uslijed nabujale rijeke, tuženi daje identičan odgovor na ove navode, koji su bili predmet tužbe i tužioca Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka i K. K. Suprotno tvrdnjama tužbe, dalje navodi da su u osporenom aktu taksativno navedene mjere kojih se odgovorno lice mora pridržavati u posebnim okolnostima, uključujući i to da se pridržava i uputstava za potencijalna vanredna stanja uslijed ljudskog faktora, elementarnih nepogoda i sprovođenja mjera smanjenja negativnih posljedica po životnu sredinu i zdravlje stanovništva. Osporeni akt sadrži i mjere zaštite životne sredine u vanrednim situacijama u tački 3.2.10 dispozitiva. Cijeni da nema mjesta upućivanju na odredbu člana 97 Zakona o republičkoj upravi u postupku izdavanja ekološke dozvole, iz razloga što je u predmetnom postupku tuženi imao svu predočenu dokumentaciju u formi i sadržini potrebnoj za odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

Zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, zastupano po punomoćniku Ivani Azinović Grahovac, advokatu iz Banjaluke, u odgovoru na tužbu tužioca Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, navodi da je tužba neosnovana. Dalje, ističe da je tužilac imao zakonsku mogućnost da se u postupku

izdavanja ekološke dozvole zainteresovanom licu, izjasni na sve stavke iz Dokaza, a što je i učinio u vidu komentara, primjedbi i sugestija dana 05.08.2024. godine, bez da je isticao ijedan od navoda koje sada iznosi u tužbi. Cijeni da je opisano ponašanje tužioca usmjereno na odugovlačenje i opstrukciju postupka. Nadalje, ističe da se u Dokazima, na strani 75 tačka 5.11. navode mjere nakon zatvaranja i prestanka rada postrojenja. Cijeni paušalnim i nepravilnim tumačenje odredbe člana 16v ZZŽ od strane tužioca, navodeći da se odredbe pomenutog člana primjenjuju u postupcima kada već postoji degradirano i zagađeno zemljište, što se ne odnosi na konkretan postupak. Suprotno navodima tužbe, osporenim aktom jasno se definiše kako i na koji način će investitor urediti zemljište i rijeku nakon građevinskih radova za potrebe gradnje hidrocentrale, kao i koje mjere treba preuzeti u slučaju prestanka rada postrojenja. Pod tačkom 3.2.10 dispozitiva osporenog akta propisane su mjere u incidentnim situacijama. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana ispostavljaajući troškovnik za sastav odgovora na tužbu.

Zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, zastupano po punomoćniku Ivani Azinović Grahovac, advokatu iz Banjaluke, u odgovoru na tužbu tužiteljice K. K. navodi da je tužba neosnovana. Cijeni neosnovanim navode tužiteljice da joj je uskraćeno pravo da učestvuje u upravnom postupku, navodeći da je ista, kao i cjelokupna javnost, obaviještena o pokretanju postupka za izdavanje ekološke dozvole zainteresovanom licu i da joj je cjelokupna dokumentacija, dostavljena uz predmetni zahtjev, bila dostupna na internet stranici tuženog. Na strani 22 osporenog akta, navedena su lica koja su dala svoje mišljenje i primjedbe, među kojima je i tužiteljica. Kako se tužiteljica, niti jednim navodom nije osvrnula na dokument Dokazi, niti iznosila konkretnu argumentaciju u vezi zahtjeva i dostavljenih dokaza zainteresovanog lica, cijeni da tuženi na taj način nije povrijedio pravila upravnog postupka. Suprotno navodima tužbe, smatra da tuženi nije bio dužan provoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu, o čemu je i proveden postupak, koji je okončan i rješenjem tuženog broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine. Navode tužbe, kojima se ukazuje na blizinu MHE „Jovići“ i entitetske linije, te o uticaju navedenog na zaštićena područja F BiH, zainteresovano lice cijeni neosnovanim, navodeći da bi ovi navodi eventualno mogli biti predmet raspravljanja u postupku odlučivanja o potrebi provođenja uticaja na životnu sredinu i pribavljanja Studije uticaja na životnu sredinu, a koji je pravosnažno okončan. Navode tužbe, kojima se tužiteljica osvrće na tehničke podatke o određenim kotama iz osporenog akta, zainteresovano lice cijeni kao navode koji su istaknuti očigledno bez dovoljnog razumijevanja tog dijela osporenog akta. Oспорava navode tužbe o uticaju gradnje predmetne MHE na plavljenje objekata, zemljišta i puteva, navodeći da je predmetna MHE protočnog derivacionog tipa, locirana uz obale rijeke i da se sva zahvaćena voda vraća u korito vodotoka na mjestu mašinske zgrade, te da se neće vršiti izmjena samog korita i toka rijeke za potrebe rada MHE, što implicira da dosadašnje stanje životne sredine neće biti narušeno, niti ugroženo. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, ispostavljaajući troškovnik za sastav iste.

Zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, zastupano po punomoćniku Ivani Azinović Grahovac, advokatu iz Banjaluke, u odgovoru na tužbu tužioca Fondacija Atelje za društvene promjene – AKT Sarajevo, navodi je tužba neosnovana. Ističe da tužilac, bez konkretnog zakonskog uporišta, pokušava osporiti pobijeni akt pozivanjem na planska dokumenta, kojima područje rijeke Plive nikada zvanično nije obuhvaćeno kao zaštićeno područje. Navodi o ugrožavanju prirodnih i turističkih potencijala opštine Šipovo, gradnjom predmetne MHE nisu osnovani, s obzirom da se ni na koji način ne ugrožavaju potencijali opštine Ribnik koja u periodu

preuzimanja koncesije o gradnji MHE 2016. godine od strane zainteresovanog lica, pa do pisanja odgovora na tužbu, nije preduzela niti jedan ozbiljan projekt u cilju promocije i unapređenja turističkih potencijala na koje ukazuje tužilac. Ističe da je izmjenama i dopunama prostog plana Republike Srpske do 2025 godine, u tabeli pod brojem 44. utvrđeno da postoji javni interes za gradnju predmetne MHE. Cijeni da osporeni akt sadrži podatak o pozitivnim i negativnim uticajima projekta na životnu sredinu, sa detaljnim osvrtom kroz studioznu analizu dokaza. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, ispostavljaajući troškovnik za sastav iste.

Zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, zastupano po punomoćniku Ivani Azinović Grahovac, advokatu iz Banjaluke, u odgovoru na tužbu tužioca Opštine Šipovo, navodi da je tužba neosnovana. U odnosu na navode tužbe, kojima se ukazuje na potvrdu člana 56 ZOUP-a, navodi da je tuženi zainteresovanom licu uputio podnesak za dopunu dokumentacije i da je zainteresovano lice blagovremeno zatražilo produženje tog roka, zbog nemogućnosti postupanja u ostavljenom roku, a što je tuženi uvažio i rok produžio. Suprotno navodima tužbe ističe da tuženi nije bio u obavezi dostavljati dokaze, koji su sastavni dio osporenog akta, jer su isti od dana dostavljanja tuženom bili dostupni na internet stranici. Pored toga, ističe da se tužilac sa istima prethodno upoznao dana 08.07.2024. godine, jer ih je tuženi dostavio tužiocu na izjašnjenje, a povodom predmetnih dokaza tužilac se i očitovao u svom Mišljenju broj: 04-365-11/24 od 06.09.2024. godine. Dalje, navodi da pravosnažnost i konačnost rješenja o vodnoj saglasnosti nije uslov za donošenje osporenog akta, a da neriješeni imovinski odnosi ne mogu biti predmet ovog postupka. Navodi tužbe kojima se ukazuje na potrebu provođenja postupka procjene uticaja na životnu sredinu, takođe ne mogu biti predmet ovog postupka, iz razloga što je tuženi donio pravosnažno rješenje broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, kojim je odlučeno da zainteresovano lice nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu. Ističe da su proizvoljni navodi tužbe o manjkavosti Ugovora o ustupanju ugovora o koncesiji, navodeći da je ovaj ugovor na pravnoj snazi, te da je na osnovu odluke Vlade Republike Srpske broj: 04/1-012-2-1441/18 od 07.06.2018. godine, kojom je proglašen opšti interes za izgradnju MHE „Jovići“, Republička uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove Područna jedinica Šipovo, donijela rješenje broj: 21.54/473-1/18 od 09.11.2018. godine, kojim je usvojen prijedlog opštine Šipovo da se radi izgradnje MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, u korist opštine Šipovo potpuno eksproprišu nepokretnosti poblje označene u navedenom rješenju, a koje rješenje je postalo pravosnažno. Međutim, protiv rješenja Republičke uprave za geodetske i imovinsko-pravne poslove Banjaluka broj: 21.05/473-575/18 od 21.01.2019. godine „Pliva trade“ d.o.o. Šipovo podnijelo je tužbu, koja je odbijena, a kasnije i zahtjev za vanredno preispitivanje presude, koji je zaveden kod Vrhovnog suda Republike Srpske pod brojem: 11 0 U 024294 21 Uvp. Nakon prvosnažnosti rješenja o eksproprijaciji, pred RUGIPP PJ Šipovo, proveden je postupak za sporazumno određivanje naknade za ekspropisano zemljište, pa kako sporazum nije postignut, predmet je proslijeđen Osnovnom sudu u Mrkonjić Gradu, koji je rješenjem broj: 75 0 V 057341 22 V odredio naknadu za predmetne nepokretnosti. Protiv tog rješenja opština Šipovo i „Pliva trade“ d.o.o. Šipovo su izjavile žalbu, te se predmet nalazi na Okružnom sudu u Banjaluci, što su jedini razlozi zbog kojih zainteresovano lice nije bilo u mogućnosti preduzimati bilo kakve aktivnosti na gradnji predmetne MHE. Tuženi se detaljno očitovao na mišljenje o zahtjevu za izdavanje predmetne ekološke dozvole, pa su neosnovni navodi tužbe kojima se ističe da je to očitovanje izostalo. Predlaže da se tužba odbije kao neosnovana, ispostavljaajući troškovnik za sastav iste.

Zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, zastupano po punomoćniku Ivani Azinović Grahovac, advokatu iz Banjaluke, u odgovoru na tužbu tužioca Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova, navodi da je tužba neblagovremena, a cijeneći činjenicu da je predana suda dana 14.05.2025. godine, dok je osporeni akt donesen dana 19.03.2025. godine i objavljen na sajtu tuženog dana 24.03.2025. godine, pa cijeni da je treba odbaciti. Opreza radi osporava tužbu, navodeći da se tužilac većim dijelom navoda uopšte ne bavi sadržajem akta koji se pobija, već Ugovorom o koncesiji i njegovim ustupanjem, što ne može biti predmet raspravljanja u ovoj fazi postupka. Napominje da je tužilac imao mogućnost da se očituje na dokaze, koji su dostavljeni uz predmetni zahtjev, a što je i učinio. Cijeni da tužilac pogrešno tumači odredbu člana 16v ZZZ. Predlaže da se tužba odbaci kao neblagovremena, odnosno odbije kao neosnovana, ispostavljajući troškovnik za sastav odgovora na tužbu.

Razmotrivši tužbe i osporeni akt po odredbama člana 30 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zatim odgovor na tužbe, kao i cjelokupne spise predmetne upravne stvari, ovaj sud je odlučio kao u izreci Presude iz sljedećih razloga:

Iz podataka u spisu predmeta proizilazi da je dana 19.06.2024. godine zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, tuženom podnijelo zahtjev za izdavanje ekološke dozvole u skladu sa članom 12 Zakona o izmjenama i dopunama zakona o zaštiti životne sredine („službeni glasnik Republike Srpske“ br. 79/15) za MHE „Jovići“ snage 0,6 MW, koja će se nalaziti na rijeci Plivi, u Šipovu. Uz zahtjev su priloženi Dokazi broj: 1107-10/24 od oktobra 2024. godine, koji su izrađeni od strane „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo. Nakon toga, tuženi se dopisom broj: 15.4.1-96-102/24 od 28.06.2024. godine, obratio Opštini Šopovo, obavještavajući je da je navedeno zainteresovano lice podnijelo zahtjev za izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi, Šipovo, instalisane snage 0,6 MW, te da je, shodno članu 39 i 88 ZZZ, potrebno zainteresovanoj javnosti omogućiti besplatan uvid u podneseni zahtjev i dokumentaciju, u prostorijama Opštine Šipovo i navedenu dokumentaciju postaviti na internet stranicu Opštine, pa ukoliko zainteresovana javnost iznese mišljenje i primjedbe u vezi s tim, to je potrebno iste dostaviti Ministarstvu, zajedno sa mišljenjem Opštine Šipovo, kako bi se mogao nastaviti daljnji postupak. U skladu s navedenim, u dnevnim novinama „Blic RS“ u izdanju od 09. jula 2024. godine, objavljen je oglas Ministarstva, u vezi podnesenog zahtjeva za izdavanje ekološke dozvole. Nakon provedenog postupka, tuženi je donio osporeni akt.

U obrazloženju osporenog akta navodi se tok postupka, koji je prethodio donošenju osporenog akta, te ističe da su u skladu sa odredbom člana 85 ZZZ, uz zahtjev priloženi Dokazi broj: 1107-10/24 iz oktobra 2024. godine, koji su izrađeni od ovlaštenog pravnog lica za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, u prilogu kojih se nalazi dokumentacija bliže nabrojana u obrazloženju osporenog akta na strani 16, pasus 2. Dalje se navodi da je u dostavljenim Dokazima navedeno da se predmetna lokacija nalazi neposredno uz magistralni put Šipovo-Barići, da prati korito rijeke i da je njegova niveleta na dnu rijeke viša za 6-7 metara. Najbliži stambeni objekti nalaze se na udaljenosti od 185 m u pravcu zapada. MHE je protočno-derivacionog tipa na mjestu napuštenog ribnjaka, korito rijeke Plive pravi oštru krivinu na mjestu gdje se od magistralnog puta odvaja put prema naselju Jovići. Na planiranoj lokaciji za izgradnju MHE, trenutno ne postoje veći nadzemni objekti, koji bi predstavljali smetnju za realizaciju predmetnog postrojenja. Od ostataka nekadašnjeg ribnjaka na terenu su evidentirani ostaci kanala.

Desna obala rijeke Plive je strma i stjenovita. Vode rijeke Plive teku nesmetano prirodnim koritom i prelijevaju se preko zida kanala nekadašnjeg ribnjaka. Predmetna MHE će se sastojati od: pregradnog praga, dovodnog kanala, prelivnog jaza, riblje staze i mašinske zgrade. Vodozahvat će se sastojati od pregradnog praga (niske brane) čija će se kruna nalaziti na apsolutnoj koti od 455,10 mnm. Pregradni prag će se sastojati od kamenih oblutaka koji će formirati tijelo brane, a kruna praga od 28 m dužine služiti će kao preliv za ekološki prihvatljiv protok. Na samom ulazu u kanal, kod spoja brane i kanala, postaviće se dva poprečna praga od gabiona kako bi se stabilizovalo dno pri ulazu u kanal i spriječilo unošenje krupnog materijala. Dovodni kanal je betonska konstrukcija, koja se situaciono polaže na mjesto nekadašnjeg ribljeg kanala. Projektovana širina kanala je 6,8 m, desni zid kanala je visine 2,2 m, dok je dubina tečenja vode u kanalu 2 m. Na ulazu, kanal je hidraulički oblikovan sa proširenjem i postepenim spajanjem visine desnog zida na spoju sa kamenom branom. Na 10 m od ulaza u mašinsku zgradu, kanal se lokalno proširuje do spoja zidova sa konstrukcijom mašinske zgrade. Debljina zidova i donje ploče je 40 cm. Prelivni jaz je predviđen na desnoj strani kanala, a njegova funkcija se ogleda u prelivanju viška vode koja se formira u kanalu. Mašinska zgrada se situaciono postavlja na kraju kanala i ima spoljne dimenzije 10,2 m x 26 m. U objektu će se postaviti dvije horizontalne kaplan turbine. Na ulazu u mašinsku zgradu se predviđa fina rešetka. Glavna konstrukcija mašinske zgrade je od armiranog betona, dok će materijalizacija spoljašnje fasade biti urađena od kamenog nabačaja i drvnog materijala, da bi se postiglo uklapanje u ambijent. Ispust voda sa turbine se predviđa izgradnjom betonske kade lučnog oblika. Za nesmetan prolaz ribljeg fonda nizvodno i uzvodno, kroz vodozahvat predviđa se postavljanje otvora u pragu dimenzija 60 x 60 cm, gdje brzina strujanja vode ne prelazi 2,5 m/s. Na nizvodnoj stazi će se formirati staza u sklopu kamenog nabačaja, gdje će prolaz biti formiran od kamenih oblutaka i oblikovan sistemom zig-zag kako bi se umirilo tečenje vode. U objektu mašinske zgrade nisu predviđeni mokri čvorovi. Predviđeno je odvođenje atmosferskih voda sa krova, dok je sa popločanih površina predviđeno prikupljanje atmosferskih voda putem slivnika i uvođenje u separator masti i ulja prije ispuštanja u krajnjim recipient. Ekološki prihvatljiv protok projektovan je na 7,3 m<sup>3</sup>/s. Na uzvodnom dijelu pod uglom će se izgraditi niski pregradni prag, koji će vodu usmjeravati u dovodni kanal, pri čemu se neće stvarati akumulacija, koja bi remetila uzvodni režim vodotoka Plive. Gornja kota iznosi 455,50 m, a na kraju dovodnog kanala je pozicionirana mašinska zgrada sa dvije kaplan turbine koje rade na maksimalnom protoku od 20 m<sup>3</sup>/s. Priključenje generatora u mašinskoj zgradi na postojeću električnu mrežu će se izvršiti 300 m uzvodno na postojeću trafo stanicu. Osnovna sirovina pri proizvodnji električne energije je voda, a kao pomoćna sredstva pri izgradnji koristiće se beton, armature i nasipni materijal potreban za izgradnju objekta, kamen i drvo za oblaganje mašinske zgrade, turbinska ulja koja se koriste za podmazivanje i hlađenje pokretnih dijelova turbine, odnosno sistema mašinske zgrade. U Dokazima je navedeno da se u toku izgradnje i korištenja MHE mogu pojaviti određeni uticaji na životnu sredinu, emisije u vazduh, vodu, zemljište, emisija buke i produkcija otpada, ali da se isti mogu svesti u dozvoljene granice primjenom odgovarajućih mjera koje su naložene osporenim aktom. Takođe, u Dokazima je navedeno da u toku bavljenja predmetnom djelatnošću može doći do značajnog negativnog uticaja na radnu i životnu sredinu i da je zbog toga potrebno preduzeti i primijeniti mjere za zaštitu životne sredine, kako bi se spriječili, smanjili ili potpuno eliminisali identifikovani negativni uticaji. U Dokazima su opisani mogući i očekivani uticaji, koji će se javljati tokom korištenja predmetnog objekta, koji se mogu dovesti u dozvoljene granice primjenom odgovarajućih mjera

koje su naložene tačkom 3 dispozitiva osporenog akta, a u skladu sa: ZZŽ, Zakonom o zaštiti prirode („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 49/24), Zakonom o zaštiti vazduha, Zakonom o upravljanju otpadom, Zakonom o vodama, Zakonom o uređenju prostora i građenju, Zakonom o zaštiti na radu, Zakonom o zaštiti od požara, Pravilnikom o postrojenjima koja mogu biti izgrađena i puštena u rad samo ukoliko imaju ekološku dozvolu, Pravilnikom o mjerama za sprečavanje i smanjenje zagađivanja vazduha i poboljšanje kvaliteta vazduha, Pravilnikom o zdravstvenoj ispravnosti vode namijenjene ljudskoj potrošnji, Pravilnikom o tretmanu i odvodnji otpadnih voda za područja gradova i naselja gdje nema javne kanalizacije, Pravilnikom o uslovima ispuštanja otpadnih voda u površinske vode, Pravilnikom o kategorijama, ispitivanju i klasifikaciji otpada, Pravilnikom o graničnim i remedijacionim vrijednostima zagađujućih štetnih i opasnih materija u zemljištu, Pravilnikom o postupku i rokovima preventivnih i periodičnih pregleda i ispitivanja opreme za rad i preventivnih i periodičnih ispitivanja uslova radne sredine, Pravilnikom o graničnim vrijednostima intenziteta buke, Uredbom o uslovima za monitoring kvaliteta vazduha, Uredbom o klasifikaciji voda i kategorizaciji vodotoka, Pravilnikom o registru ispuštanja i prenosa zagađujućih materija iz postorojenja. Tačkom 4 dispozitiva osporenog akta utvrđene su granične vrijednosti za zagađujuće materije, a tačkom 5 dispozitiva naložene su mjere monitoringa zagađujućih materija putem ovlašćenog pravnog lica u skladu sa članom 92 ZZŽ. Dalje se navodi da je na osnovu člana 39 i 88 ZZŽ i člana 2 Pravilnika o postrojenjima koja mogu biti izgrađena i puštena u rad samo ukoliko imaju ekološku dozvolu, tuženi obavijestio zainteresovanu javnost o podnošenju zahtjeva za izdavanje ekološke dozvole dana 09.07.2024. godine u dnevnom listu „Blic“, a dokumentacija koja je dostavljena kao dokaz, postavljena je na internet stranici tuženog i dostavljena Odjelenju za budžet, finansije, upravljanje razvojem i privredu Opštine Šipovo, dana 08.07.2024. godine, radi uvida zainteresovane javnosti. Dana 09.09.2024. godine, na protokolu tuženog zaprimljeno je Mišljenje broj: 04-365-11/24 od 06.09.2024. godine, u kojem je navedeno da je na Skupštini opštine Šipovo održanoj dana 03.09.2024. godine razmotren zahtjev za izgradnju MHE „Jovići“ i da je konstatovano sljedeće: 1. da je rijeka Pliva Urbanističkim planom iz 1986. godine tretirana kao posebna vrijednost, 2. da su Prostornim planom Republike Srpske 2001-2015 slivovi rijeka Pliva i Janj planirani kao zaštićeno područje u kategoriji rekreacioni, naučni, obrazovni, pejzažni i drugi zaštićeni predjeli, 3. da se na navedenoj lokaciji održavaju takmičenja u kategoriji mušičarenja, a bogat i specifičan biodiverzitet, blizina biološki vrijedne ade, izgrađen bazen čine navedeni lokalitet najatraktivnijim turističko-rekreativnim područjem Šipova, 4. da bi izgradnja predmetne MHE prouzrokovala plavljenje svih tih vrijednosti i sadržaja, 5. da bi se radom postorojenja javljali negativni uticaji kao što su plavljenje najatraktivnijih prirodnih i turističkih vrijednosti, promjena abiotičkih i biotičkih faktora koji prouzrokuju značajne posljedice po ekološke prilike rijeke, da bi se mijenjale i narušavale pejzažne vrijednosti cijelog kraja u biološkom, estetskom i vizuelnom smislu, te da će se izgradnjom brane i akumulacije smanjiti ekološki prihvatljiv protok rijeke, povećati vlaga u vazduhu, masovno razmnožavanje insekata koji zahtijevaju mirne vode, da bi se time izmijenio lanac ishrane, te da će na taj način biti zauzeta važna ili značajna prirodna staništa faune i flore, da će se smanjiti migracija vodne faune i da će doći do usporavanja rijeke i povećanja eutrofikacije radi usporene vode. Takođe je navedeno da je Odlukom Skupštine opštine Šipovo broj: 013-17 od 08.04.2022. godine, o zabrani izgradnje malih hidroelektrana i ekonomske eksploatacije izvorišta, voda i rijeka, na području opštine Šipovo, konstatovano da je Skupština opštine Šipovo protiv izgradnje MHE „Jovići“. Uz mišljenje su dostavljene i primjedbe zainteresovane javnosti, konkretno od strane: Inicijativnog odbora „Ne

damo Plivu i Janj“, Opštine Šipovo, Udruženja građana „Eko-Pliva“ Jajce, Udruženja građana „Pliva-seoski turizam“ Šipovo, Udruženja građana „Pliva-smještaj na selu“ Šipovo, Sportsko ribolovnog društva „Šipovo“, Šipovo, Udruženja građana „Pliva sportske aktivnosti, Eko zona Šipovo i neformalne grupe građana. Dana 05.08.2024. godine dostavljen je i akt od strane Centra za životnu sredinu sa komentarima, a u toku trajanja uvida dostavljeno je i mišljenje sa primjedbama od strane N. B. Dana 11.09.2024. godine od strane Inicijativnog odbora dostavljen je zahtjev za odbijanje zahtjeva za izdavanje ekološke dozvole. Dalje se navodi da je dana 17.09.2024. godine tuženi uputio poziv zainteresovanom licu za ispravku podneska, nakon čega je zainteresovano lice dana 25.10.2025. godine tuženom dostavilo dopunjene Dokaze uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole sa odgovorima na pitanja i primjedbe, urađenim od strane ovlaštenog pravnog lica za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine.

U odnosu na primjedbku broj 1 dostavljenu od strane Opštine Šipovo u Mišljenju od 06.09.2024. godine, navedeno je da je Urbanističkim planom iz 1986. godine rijeka Pliva tretirana kao posebna vrijednost Šipova, ali da navedeni dokument nadležni opštinski organ nije ažurirao, niti pokazao inicijativu za aktivno sprovođenje ciljeva definisanih navedenim dokumentom. U odnosu na primjedbku broj 2 navedeno je da je Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog naslijeđa u svom Mišljenju broj: 07/1/624-381/23 od 23.05.2023. godine naveo da je stručnim mišljenjem procijenjeno, a uvažavajući tip objekta MHE i poziciju da se planirani radovi i aktivnosti mogu realizovati sa stanovišta ciljeva zaštite prirode, s obzirom na položaj objekta u odnosu na zaštićena područja. Nakon terenskih obilazaka određeni su obuhvat istraživanja i prijedlog za buduće zaštićeno područje, koji je upućen nadležnim ministarstvima za dalja mišljenja, pri čemu nije bilo negativnih komentara na predložene aktivnosti. U odnosu na primjedbku broj 3 navedeno je da je prema podacima Sportsko ribolovnog saveza Republike Srpske posljednje takmičenje održano 2015. godine i to nizvodno od predmetne lokacije. Prema informacijama zvaničnog sajta Turističke organizacije opštine Šipovo lokacija izgradnje MHE „Jovići“ nije na mapi turističkih destinacija opštine Šipovo, kao ni lokacija navedenog izgrađenog bazena i ade. Takođe, realizacija MHE „Jovići“ sa svojim tehničkim rješenjima, neće ni na koji način negativno uticati na razvoj ovog vida turizma, jer se ne radi o značajnoj degradaciji prostora, niti značajnom remećenju uspostavljenih prirodnih tokova. Tehnička rješenja MHE „Jovići“ će se u potpunosti uklopiti u okolno područje i isto se može i turistički iskoristiti, s obzirom da je tehničko rješenje izvedeno kao vodenica. U odnosu na primjedbku broj 4 navedeno je da lokacija izgradnje predmetne MHE ni u kom slučaju ne može uticati na plavljenje pomenutih sadržaja, prvenstveno zbog teritorijalne udaljenosti istih. Princip rada predmetne MHE će po svojoj građevinskoj koncepciji sličiti radu nekadašnjih vodenica, a za koje se pokazalo da zbog svoje relativno male strukture nisu negativno uticale na riječni biodiverzitet ili staništa, jer nisu zahtijevale velike promjene u koritu i toku rijeke. U odnosu na primjedbku broj 5 navedeno je da izrađivač Dokaza ne uvažava taksativno nabrojene negativne uticaje, jer su isti opšteg karaktera, a nisu vezani za lokaciju izgradnje predmetne MHE. Predmetni lokalitet, iako lociran na rijeci Plivi, u dosadašnjem periodu nije bio označen, iskorištavan, niti prepoznat kao turističko mjesto. Predviđena izgradnja MHE svojim izgledom i veličinom nikako neće narušiti pejzažne vrijednosti same lokacije, već će iste oplemeniti nasuprot trenutnom stanju oronulih i zaraslih ostataka građevine nekadašnjeg ribnjaka. Predmetna MHE će biti protočnog-derivacionog tipa locirana uz obalu rijeke, a sva zahvaćena količina vode biće vraćena u korito vodotoka na mjestu mašinske zgrade i neće se vršiti izmjena samog korita,



niti toka rijeke za potrebe rada MHE. Planirano podizanje pregradnog zida biće izvedeno ispod proračunatog nivoa gornje vode sa ugrađenim prolazom tzv. ribljom stazom. Sve to ne može dovesti do stvaranja akumulacije uzvodno od pregradnog zida, a samim tim ni do plavljenja na tom lokalitetu. Prirodni tok i režim tečenja rijeke neće biti mijenjani, niti ugroženi na tom lokalitetu, što implicira da ni dosadašnje stanje životne sredine po pitanju vlage u vazduhu, brojnosti insekata, izmjeni lanca ishrane, zauzimanje površina za potrebe flore i faune neće biti izmijenjeni, jer nikakve drastične građevinske strukture, koje bi eventualno mogle doprinijeti takvim izmjenama lokacije, nisu planirane, niti će biti izvedene.

U odnosu na primjedbu broj 1 Udruženja „Centar za životnu sredinu“ kojom se predlaže da se postupak za izdavanje ekološke dozvole za MHE „Jovići“ obustavi u skladu sa članom 132 Zakona o opštem upravnom postupku i sugeriše da je investitor dužan da izradi Studiju uticaja na životnu sredinu, u odgovoru je navedeno da je investitor ispoštovo sve zakonske procedure u skladu sa ZZŽ i kriterijumima Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu. Dalje je navedeno da Ministarstvo za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju odlučuje da li je nosilac Projekta dužan da izradi Studiju uticaja na životnu sredinu. U konkretnom slučaju, rješenjem broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine odlučeno je da nosilac Projekta nije dužan sprovoditi procjenu uticaja, niti pribaviti Studiju uticaja na životnu sredinu. U odnosu na primjedbu broj 2, kojom je navedeno da investitor treba biti u obavezi da dokaže da se ovaj prostor neće devastirati u odnosu na planirani objekat, te da u Dokazima nije obraćena pažnja na budući kumulativni uticaj planiranog objekta i MHE „Glavica“, koja se nalazi 1 km nizvodno od planiranog objekta i činjenice da je taj dio od ključne važnosti za mrijest pastrmke, posebno iz razloga što je njihov prirodan put presječen izgradnjom bazena na ušću Sokočnice u Plivu, navedeno je da je investitor u obavezi da ispoštuje sve mjere naložene ekološkom dozvolom, a kojom se definisane mjere za zaštitu svih segmenata životne sredine koje su usklađene sa važećim vodnim aktima. Uticaj već izgrađenih građevina u obuhvatu riječnog korita nizvodno od predmetne lokacije, nije predmet Dokaza. Investitor je predmetni Projekat uskladio sa istraživanjima ekološki prihvatljivog protoka i članom 65 Zakona o vodama, a što je iniciralo smanjenje snage MHE sa 0,8 MW na 0,6 MW. Zaštita i korišćenje voda je u nadležnosti Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede, a ono je u svom mišljenju na projekt utvrdilo da izgradnja predmetne MHE neće narušiti postojeću ambijentalnu cjelinu na lokaciji, zadržavanjem postojeće morfologije korita rijeke Plive, te predviđenim korišćenjem prirodnih materijala za izgradnju objekta MHE. Kumulativni uticaj na MHE „Glavica“ će biti neznan, jer će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito rijeke Plive čime se neće narušiti njen prirodan tok, niti može doći do značajnijeg kumulativnog uticaja sa drugim zahvatima.

Dalje se navodi da je Odjeljenje za budžet, finansije i upravljanje razvojem i privredu Opštine Šipovo, uz svoje mišljenje broj: 05-365-11-1/24, dostavilo primjedbe inicijativnog odbora „Ne damo Plivu i Janj“ sa primjedbom na izdavanje ekološke dozvole za izgradnju MHE „Jovići“ na rijeci Plivi u Šipovu. U prilogu istog dopisa nalaze se i mišljenje i primjedbe Inicijativnog odbora „Ne damo Plivu i Janj“, Udruženja građana „Eko-Pliva“ Jajce, Udruženja građana „Pliva-seoski turizam“ Šipovo, Udruženja građana „Pliva-smještaj na selu“ Šipovo, Sportsko ribolovnog društva „Šipovo“, Šipovo, Udruženja građana „Pliva sportske aktivnosti“, PZ „Agro centar p.o. Šipovo“, te zainteresovanih lica: L. J, J. Đ. 1, J. Đ. 2, D. Đ, Lj. Đ, Ž. M, Ž. P. i K. K. U svim dopisima navedenih lica nisu uočene primjedbe na dokument Dokazi, osim u

dopisu Ž. M, koji je ukazao da u Dokazima na strani 25, na situacionom planu, u opisu stoji da je kota gornje vode 455,44 m.n.v., dok u istom dokumentu na strani 26 na presjeku A-A stoji da je kota gornje vode 456,60 m.n.v, a povodom koje primjedbe je navedeno da se projektnim rješenjem kota gornje vode Plive nalazi na 455,50 m, te da je podatak naveden na slici broj 3, strana broj 25 Dokaza greška u pisanju koja je napravljena, jer je podatak o koti gornje vode zamijenjen sa podatkom o koti preliva na vodozahvatu, te je ova greška ispravljena u dopuni Dokaza na strani 26. Podatak na slici 4, koja se nalazi na strani 26 Dokaza, ne odnosi se kotu gornje vode rijeke Plive, koja je na 455,50 m, već predstavlja maksimalnu visinu zahvaćene vode unutar dovodnog kanala na koti 456,60 m sa njegove desne strane, dok je lijeva strana dovodnog kanala još viša u odnosu na visinu desne strane dovodnog kanala, tako da se višak vode preko desne strane zida prelijeva nazad u korito rijeke. Kruna desnog zida je hidraulički oblikovana da se ponaša kao Krigerov preliv i vanjska strana kanala je obložena kamenim materijalom u nagibu 1:1. Funkcija prelivnog jaza je da evakuiše bilo kakav višak vode koja se formira u kanalu, a koji prevazilazi maksimalni kapacitet turbine, tako da onemogućiti zadržavanje vode i stvaranje bilo kakvog uspora vode iznad definisane kote uspora/gornje vode od 455,5 m, koja je i kota sadašnjeg nivoa vode rijeke Plive. Nadalje, u obrazloženju osporenog akta navedeni su odgovori na primjedbe zainteresovanih lica N. B. i L. J.

Tuženi je konstatovano da se u konkretnom slučaju radi o postrojenju koje je prema kapacitetu prepoznato u članu 3 stav 2 tačka a) pod tačka 9) Pravilnika o projektima za koje se sprovodi procjena uticaja na životnu sredinu i kriterijumima za odlučivanje o potrebi sprovođenja i obimu procjene uticaja na životnu sredinu („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 124/12), a gdje pripadaju postrojenja za proizvodnju hidroelektrične energije. Takođe, predmetni projekt je prepoznat i u članu 2 Pravilnika o postrojenjima koja mogu biti izgrađena i puštena u rad samo ukoliko imaju ekološku dozvolu. Nakon razmatranja svakog pojedinačnog dokumenta iz spisa predmeta, uključujući i sve dostavljene primjedbe, komentare i sugestije, kao i dokument pravnog lica „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo, u kojem su sadržani odgovori na primjedbe, komentare i sugestije, tuženi je ocijenio da urbanistički plan iz 1986. godine nije ažuriran, niti je bilo šta rađeno na istom, te da odgovorno lice posjeduje Koncesioni ugovor zaključen 16.02.2006. godine na period od 30 godina, kao i Ugovor o ustupanju ugovora o koncesiji za izgradnju MHE „Jovići“ zaključen 29.12.2016. godine. Realizacija predmetnog projekta započeta je 2011. godine, a Izmjenama i dopunama prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine posebno je naglašeno da nerazvijena područja Republike Srpske predstavljaju potencijalne lokacije za proizvodnju energije zasnovane na obnovljivim izvorima energije, te da su gornji tokovi vodotokova mjesta za izgradnju pastrmskih ribnjaka, ali i MHE. Osim navedenog, na snazi je zaključak Vlade Republike Srpske broj: 04/1-012-4068/23 od 01.12.2023. godine, kojim je izmijenjena granica zaštićenog pejzaža „Rijeka Pliva, rijeka Janj sa rezervatom Janjske otoke“ i kojim je MHE „Jovići“ izuzeta iz budućeg zaštićenog pejzaža. Cijeneći podatka Sportskog ribolovnog saveza Republike Srpske zaključeno je da je posljednje takmičenje mušičarenja održano 2015. godine i to nizvodno od predmetne lokacije, a da prema informacijama zvaničnog sajta Turističke organizacije opštine Šipovo, lokacija izgradnje MHE „Jovići“ nije na mapi turističkih destinacija opštine Šipovo, kao ni lokacija navedenog izgrađenog bazena i ade i da realizacija izgradnje MHE „Jovići“ sa svojim tehničkim rješenjima, neće ni na koji način negativno uticati na razvoj ovog vida turizma, jer se ne radi o značajnoj degradaciji prostora, niti značajnom remećenju uspostavljenih prirodnih tokova. Ne očekuje se ni plavljenje, s obzirom da je investitor uvažio komentare od strane Komisije Opštine Šipovo iz 2008.

godine i preporuke za izgradnju derivacionog tipa MHE, te je iz tog razloga značajno smanjena snaga MHE u odnosu na snagu navedenu u koncesionom ugovoru, uvažavajući rezultate hidrološke analize rijeke Plive, ali i zbog teritorijalne udaljenosti objekata. Dalje je navedeno da je predviđeno da se princip rada predmetne MHE najviše poklapa sa principom rada nekadašnjih vodenica, te da će i po svojoj građevinskoj koncepciji slično izgledati, a da se pokazalo da iste zbog svoje relativno male strukture nisu negativno uticale na riječni biodiverzitet ili staništa, jer nisu zahtijevale velike promjene u koritu i toku rijeke. Takođe, očekuje se da će izgled MHE oplemeniti prostor nasuprot trenutnom stanju oronulih i zaraslih ostataka građevine nekadašnjeg ribnjaka, kao i to da će fasada mašinske zgrade biti urađena od kombinacije kamena i drveta, a što će omogućiti njeno uklapanje u ambijent. Tuženi je ocijenio da se ne očekuje izmjena samog korita, niti toka rijeke za potrebe rada MHE, da je podizanje pregradnog zida planirano da se izvede ispod proračunatog nivoa gornje vode sa ugrađenim prolazom, ribljom stazom, te da je projektnom dokumentacijom predviđen ekološki protok od 7,3 m<sup>3</sup>/s. Zaključeno je i da prirodni tok i režim toka rijeke neće biti mijenjani, niti ugroženi na datoj lokaciji, što implicira da ni dosadašnje stanje životne sredine po pitanju vlage u vazduhu, brojnosti insekata, lanca ishrane i stanja faune neće biti izmijenjeni. Uvažavajući činjenicu da je kod Okružnog suda u Banjaluci vođen postupak protiv rješenja tuženog broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, koji nosilac projekta nije dužan sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu, niti pribavljati Studiju uticaja na životnu sredinu za projekt izgradnje MHE "Jovići", u kom postupku je tužba odbijena kao neosnovana, to tuženi nije mogao uvažiti zahtjev Centra za životnu sredinu za obustavljanje postupka za izdavanje ekološke dozvole. Smanjenje snage MHE sa 0,8 MW na 0,6 MW uz uvažavanje mišljenja Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede u čijoj nadležnosti je zaštita i korištenje voda, da projekt izgradnje predmetne MHE neće narušiti postojeću ambijentalnu cjelinu na lokaciji, zadržavanjem postojeće morfologije korita rijeke Plive i predviđenim korišćenjem prirodnih materijala za izgradnju objekta MHE, kumulativni uticaj na MHE „Glavica“ će biti neznatan, jer će sva zahvaćena količina vode biti vraćena u korito rijeke Plive, čime se neće narušiti njen prirodni tok, niti može doći do značajnijeg kumulativnog uticaja sa drugim zahvatima. Tuženi konstatuje da je tehnička greška u pogledu visine gornje kote ispravljena u dopunjenim Dokazima i da je kota gornje vode na 455,5 m, dok visina od 456,6 m predstavlja maksimalnu visinu zahvaćene vode unutar dovodnog kanala, a čiji višak se preko desne strane zida prelijeva u korito rijeke. Imajući u vidu činjenice da su podaci preuzeti iz Hidrološke studije koja je urađena u okviru Glavnog projekta, da su služili kao osnova za detaljnije projekcije i proračune predstavljene u sklopu Glavnog projekta, a za potrebe izrade projekta korišten je programski paket NES-RAS i podaci su analizirani u zadnjih 50 godina, a preuzeti su iz starih i novih hidroloških studija rijeke Plive, da su rezultati mjerenja nivoa vode rijeke Plive preuzeti sa HS Majevac i HS Volari koji se prate još od 1976. godine, pa do danas, kao i u vrijeme velikih poplava 2010-2014. godina, tuženi je prihvatio navedene podatke kao relevantne. Smatrajući tačnim podatke da je pregradni prag građevina unutar korita rijeke, koja ne nadvisuje rijeku sa ciljem stvaranja akumulacije, već usporavanja i usmjeravanja vode u dovodni kanal, a koji je betonska konstrukcija koja je situaciono položena na mjesto nekadašnjeg kanala koji je isto tako zahvatao dio vode rijeke, a koji se nalazi uz obalu rijeke, tuženi cijeni da planirani vodozahvat ekološki ne ugrožava ambijent i sistem u cjelini, ne remeti protok vode uzvodno i nizvodno, kao ni iskorištavanje preostalog raspoloživog hidroenergetskog potencijala rijeke. Takođe, izgradnja mašinske zgrade planirana je na mjestu glavne zgrade i pomoćnih objekata nekadašnjeg ribnjaka, sama

građevina neće dublje ulaziti u korito rijeke u odnosu na temelje nekadašnjih objekata, te samim tim zapušteni građevinski objekti nekadašnjeg ribnjaka, koji već dugi niz godina devastiraju postojeći prostor, po ocjeni tuženog će osigurati da taj prostor dobije neku prirodnu ambijentalnu cjelinu, koja će se u potpunosti uklopiti u navedeni prostor. Cijeneći dužinu odvodnog kanala od 280 m, te činjenicu da je predmetna MHE pravilno dizajnirana u skladu sa okruženjem u kojem je smještena, kao i izbor odgovarajuće savremene tehnologije, odnosno protočno-derivacioni tip MHE, tuženi zaključuje da će uticaj na eko sistem na datom prostoru biti minimalan. Proizvodnja električne energije pomoću hidroenergije pomaže u smanjenju emisije gasova staklene bašte, jer zamjenjuje fosilna goriva sa čistim izvorom energije. MHE, posebno protočne vrste, ima i minimalan uticaj na eko sistem, jer ne stvaraju velike prepreke za migraciju riba i drugih vodnih organizama. Moderne MHE, kao što je predmetna, čak integrišu riblje staze ili prelaze, kako bi se osigurala sloboda kretanja vodnih vrsta čime se dodatno smanjuje njihov uticaj na eko sistem. Tuženi je ocijenio da su dokazi priloženi uz zahtjev izrađeni u skladu sa odredbama člana 85 ZZZ, te da su ispunjeni uslovi za izdavanje ekološke dozvole u skladu sa članom 90 ZZZ i 190 ZOUP-a, zbog čega je odlučeno kao u dispozitivu osporenog akta. Sastavni dio predmetnog rješenja čine Dokazi broj: 1107-10/24 iz oktobra 2024. godine, koji su izrađeni od strane „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo. Osporeni akt je dat na period od 5 godina od dana izdavanja istog prema odredbi člana 90 stav 7 i 94 stav 1 i 2 ZZZ, a zahtjev za obnavljanje rješenja, kojim se izdaje ekološka dozvola, podnosi se najkasnije 3 mjeseca prije isteka važenja tog rješenja u skladu sa Pravilnikom o postupku revizije i obnavljanja ekološke dozvole, s tim da je prilikom podnošenja zahtjeva za obnavljanje rješenja, odgovorno lice dužno dostaviti sve dokaze o izvršenim obavezama iz važeće ekološke dozvole, uključujući ažuriran Plan upravljanja otpadom, koji mora sadržavati izvještaje o realizaciji zbrinjavanja svih vrsta otpada iz postrojenja u periodu važenja Plana upravljanja otpadom, uz utvrđenje da će tuženi izvršiti vanrednu reviziju ekološke dozvole u slučajevima utvrđenim članom 95 stav 1 ZZZ.

Po ocjeni suda osporeni akt nije pravilan i zakonit.

Odredbom člana 85 stav 1 ZZZ, propisano je da zahtjev za izdavanje ekološke dozvole odgovorno lice podnosi nadležnom organu u pisanoj formi; stavom 2 istog člana propisano je da zahtjev za izdavanje ekološke dozvole sadrži podatke o: a) o odgovornom licu (naziv, sjedište broj telefona, mejl adresa), b) vrsti postrojenja (tačan naziv postrojenja sa podacima o kapacitetu, veličini i/ili površini, u skladu sa propisom iz člana 81 stav 1 ovog zakona i v) lokaciji na kojoj se postrojenje nalazi (naziv jedinice lokalne samouprave gdje se nalazi lokacija postrojenja, uključujući podatke o katastarskoj opštini); stavom 3 istog člana propisano je da se uz zahtjev iz stava 1 prilažu dokazi koji obavezno sadrže: a) opis postrojenja i aktivnosti, uključujući detaljan opis proizvodnog ili radnog procesa, tehnološke i druge karakteristike b) opis osnovnih i pomoćnih sirovina, ostalih supstanci i energije koja se koristi ili koju proizvodi postrojenje, odnosno prikaz vrste i količine potrebne energije i energenata za proizvodni ili radni proces, v) opis stanja lokacije na kojoj se nalazi postrojenje, uključujući i rezultate izvršenih indikativnih mjerenja, koji obuhvataju stepen zagađenosti vazduha, nivo buke, nivo zračenja, kvalitet površinskih voda, nivo podzemnih voda, bonitet i namjenu zemljišta, kao i sadržaj štetnih i otpadnih materija u zemljištu, g) opis prirode i količine predviđenih emisija iz postrojenja u sve dijelove životne sredine (vazduh, voda, zemljište), odnosno prikaz vrste i količine ispuštenih gasova, vode i drugih otpadnih materijala, po tehnološkim cjelinama, uključujući emisije u vazduh, ispuštanje u vodu i zemljište, buku, vibracije, svjetlost, toplotu i

zračenja (jonizujuća i nejonizujuća), kao i identifikaciju značajnih uticaja na životnu sredinu i živi svijet u cjelini, kao i zdravlje ljudi za vrijeme izgradnje, redovnog rada postrojenja ili obavljanja djelatnosti, d) opis predloženih mjera, tehnologija i drugih tehnika za sprečavanje, smanjivanje, ublažavanje ili sanaciju štetnih uticaja na životnu sredinu, propisane ovim zakonom i drugim propisima, tretman i upravljanje otpadom i upravljanje nusproizvodima, kao i mjere u slučaju incidentnih situacija, đ) opis ostalih mjera radi usklađivanja sa osnovnim obavezama odgovornog lica, posebno mjera nakon zatvaranja postrojenja, e) opis mjera planiranih za monitoring emisija u životnu sredinu, uključujući granične vrijednosti emisija propisne posebnim propisima, parametre na osnovu kojih se mogu utvrditi štetni uticaji na životnu sredinu i mjesta, način i učestalost mjerenja utvrđenih parametara, ž) opis razmatranih alternativnih rješenja u odnosu na predloženu lokaciju i tehnologiju, kao i razloge zbog kojih se odlučilo za predložena rješenja z) plan upravljanja otpadom izrađen u skladu sa posebnim propisom koji reguliše upravljanje otpadom, i) priloge (lokacijske uslove, rješenje o odobravanju studije uticaja, vodnu saglasnost, izvod iz projektne dokumentacije, sažetak tehnološkog projekta za proizvodna postrojenja, koncesioni ugovor i dr.); stavom 4 istog člana, propisano je da dokazi za izdavanje ekološke dozvole sadrže netehnički rezime podataka navedenih u stavu 1 ovog člana, dok je stavom 5 propisano da dokaze iz stava 1 ovog člana pripremaju ovlašćena pravna lica koja ispunjavaju uslove za obavljanje djelatnosti iz oblasti zaštite životne sredine.

Odredbom člana 90 stav 1 ZZŽ, propisano je da ekološka dozvola sadrži osnovne obaveze odgovornog lica i mjere propisane zakonima čije odredbe se odnose na dato postrojenje, a stavom 2 je propisano da ekološka obaveza posebno sadrži: a) granične vrijednosti emisija za zagađujuće materije zasnovane na važećim propisima ili najboljim raspoloživim tehnikama, b) mjere za zaštitu zemljišta, vazduha, vode, biljnog i životinjskog svijeta, v) mjere za upravljanje otpadom i nusproizvodima koje proizvodi postrojenje, g) uslove za praćenje emisija uz određivanje metodologije i učestalosti mjerenja, d) mjere za dovođenje na minimum prekograničnog zagađenja i đ) mjere za uslove života u vanrednim situacijama, dok je stavom 3 istog člana, propisano da se rješenje o ekološkoj dozvoli dostavlja nadležnoj inspekciji, a ako je za njeno izdavanje nadležno Ministarstvo, i jedinici lokalne samouprave, u roku od 15 dana od dana donošenja rješenja, s tim da ministarstvo obavještava zainteresovanu javnost o donesenom rješenju o ekološkoj dozvoli u jednom od dnevnih listova u Republici, o trošku podnosioca zahtjeva i na svojoj internet-stranici (stav 4), a jedinica lokalne samouprave obavještava zainteresovanu javnost o donesenom rješenju o ekološkoj dozvoli putem oglasne ploče i na svojoj internet-stranici (stav 5), te se ekološka dozvola izdaje na period od 5 godina (stav 7).

U konkretnom slučaju, zainteresovano „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, podnijelo je tuženom zahtjev za izdavanje ekološke dozvole za projekt MHE „Jovići“ snage 0,6 MW, koja će se nalaziti na rijeci Plivi, u Šipovu. Uz zahtjev su priloženi Dokazi broj: 1107-10/24 od oktobra 2024. godine, koji su izrađeni od strane „Radis“ d.o.o. Istočno Novo Sarajevo. Iz sadržine upravnog spisa proizilazi da je tuženi po prijemu zahtjeva postupio u skladu sa odredbom člana 39 i 88 ZZŽS, te obavijestio zainteresovanu javnost o podnošenju predmetnog zahtjeva, a dokumentacija uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole postavljena je na internet stranici tuženog i dostavljena Opštini Šipovo.

Po ocjeni suda, osnovano tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka ukazuje na sadržaj odredbe člana 16v ZZŽ i potrebu izrade Projekta remedijacije i rekultivacije u konkretnom slučaju, a imajući u vidu da Projekat remedijacije i rekultivacije nije sastavni dio priloga uz Dokaze. Naime, cijeneći

sadržinu tačka 3.2.6. i 3.2.11. dispozitiva osporenog akta, kao i Dokaza dostavljenih uz zahtjev za izdavanje ekološke dozvole, gdje je na strani 72. tačka 5.5. navedeno „nakon završetka građevinskih radova obavezno sprovesti mjere rekultivacije“ dok se u tački 5.11. na strani 75. navode mjere nakon zatvaranja i prestanka rada postrojenja „Lokacije postrojenja vratiti u zadovoljavajuće stanje, ukloniti sav materijal i teren lokacije potpuno rekultivisati (zatravniti, nanijeti sloj humusa i ozeleniti predmetnu površinu), postavlja se pitanje na koji način će se provesti mjere rekultivacije i sanacije terena u nedostatku Projekta remedijacije i rekultivacije. Imajući u vidu navedeno, sud cijeni da okolnost da su u konkretnom slučaju izvršena indikativna mjerenja buke i analize vode na lokaciji buduće MHE „Jovići“, i da su svi analizirani parametri u dozvoljenim graničnim vrijednostima, ne oslobađa zainteresovano lice obaveze izrade Projekta remedijacije i rekultivacije.

S obzirom da Projekat remedijacije i rekultivacije nije izrađen i dostavljen uz Dokaze, to ni javnosti nije omogućen uvid u isti, čime je postupljeno suprotno odredbama člana 40 i 88 ZZŽ.

Navode tužbe, kojima tužilac Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka ukazuje na povredu odredbe člana 85 stav 3 tačka d ZZŽ, s obzirom da pod tačkom 3.2.10. dispozitiva osporenog akta nisu propisane obaveze zainteresovanog lica u slučaju poplava i bujičnih nanosa, sud je cijenio neosnovanim. Naime, u tački 3.2.10. dispozitiva osporenog akta „Mjere u incidentnim situacijama“ u prvoj alineji, navedeno je: „Pridržavati se uputstava za potencijalna vanredna stanja usljed ljudskog faktora, elementarnih nepogoda i sprovesti mjere smanjenja negativnih posljedica po životnu sredinu“. Iz navedenog proizilazi da su propisane mjere zainteresovanog lica u slučaju elementarnih nepogoda, na način da je isto dužno da se pridržava uputstava izdatih u takvim situacijama. Elementarne nepogode, kao što su poplave i bujični nanosi, po prirodi stvari, ne mogu se predvidjeti, niti planirati unaprijed, pa je teško predvidjeti, a samim tim i detaljno utvrditi obaveze nekog lica u takvim okolnostima. Osim navedenog, u pomenutoj tački dispozitiva osporenog akta propisane su i druge obaveze zainteresovanog lica u slučaju incidentnih situacija, a što je opisano i na strani 74 Dokaza, pod tačkom 5.9.

Tužiteljica K. K. je Opštini Šipovo, dana 09.08.2024. godine, dostavila podnesak pod nazivom „Prigovor na izdavanje ekološke dozvole na projekat mini hidroelektrane „Jovići“ na rijeci Plivi, investitor „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo, koji je prosljeđen tuženom uz Mišljenje Odjeljenja za budžet, finansije, upravljanje razvojem i privredu Opštine Šipovo broj: 05-365-11-1/24 od 02.08.2024. godine. Navedenim podneskom tužiteljica nije konkretno navela na koji dio Dokaza prigovara, već je navela razloge za prigovor i obrazloženje za svaki razlog, što ne isključuje obavezu pravnog lica, koje je sačinilo Dokaze, da odgovori na ove primjedbe. U obrazloženju osporenog akta tuženi nije cijenio prigovore ove tužiteljice iz pomenutog prigovora, niti je iste dovodio u vezu sa dostavljenim Dokazima, odnosno odgovorima na primjedbe, niti je cijenio potrebu da pravno lice, koje je sačinilo Dokaze, da odgovore na njene primjedbe, što osporeni akt čini suprotnim odredbi člana 197 stav 2 ZOUP-a.

Navode tužbe ove tužiteljice, kojima se ukazuje na potrebu sprovođenja procjene uticaja na životnu sredinu i izrade Studije uticaja na životnu sredinu, sud je cijenio bez uticaja na odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari, a imajući u vidu da je tuženi dana 17.04.2025. godine donio rješenje broj: 15-04-96-78/23, prema kome zainteresovano lice „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo nije dužno sprovoditi procjenu uticaja na životnu sredinu za projekat izgradnje male hidrocentrale „Jovići“ instalisane snage 0,6 MW. Protiv tog rješenja Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka podnijelo je tužbu, koja je presudom ovog suda broj: 11 0 U 036474 24 U od

21.10.2024. godine, odbijena kao neosnovana, čime je rješenje tuženog od 17.04.2025. godine postalo pravosnažno.

Navode tužbe tužiteljice K. K, kojima se ukazuje na protivrječnost dispozitiva sa obrazloženjem osporenog akta, u dijelu gdje se u dispozitivu osporenog akta navodi da se dozvola daje za pregradni prag, sa krunom na apsolutnoj koti od 455,10 mnm, a da se u obrazloženju osporenog akta, na strani 22, navode podaci od 455,50 mnm, sud je cijenio neosnovanim, s obzirom da se vrijednost za pregradni prag (niska brana), sa krunom na apsolutnoj koti od 455,10 mnm, ne odnosi na vrijednost gornje kote rijeke Plive, koja iznosi 455,50 m, pa se ni obrazloženje sa strane 22 osporenog akta ne odnosi na vrijednost za pregradni prag (nisku branu), sa krunom na apsolutnoj koti od 455,10 mnm.

Osnovano tužilac Fondacija Atelje za društvene promjene – AKT Sarajevo, ukazuju na činjenicu da se tuženi u obrazloženju osporenog akta nije bavio činjenicom iz Izmjene i dopune Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine da pod režim zabrane građenja treba staviti, između ostalog, i Janjske otoke na rijeci Janj i rijeku Plivu kod Šipova, niti je obrazložio postojanje javnog interesa za izgradnju predmetne MHE, što obrazloženje osporenog akta čini suprotnim odredbi člana 197 stav 2 ZOUP-a. Istina, tuženi se u odgovoru na tužbu izjasnio na ove navode tužbe, ali time nije otklonjen pomenuti nedostatak obrazloženja osporenog akta.

Tužbom je ukazano i na sadržaj Strategije upravljana vodama Republike Srpske 2015-2024, iz juna 2015. godine, gdje je na strani 101. navedeno da se pod režim zabrane građenja, izuzmajuci hidrotehničke objekte koji su od vitalnog značaja za Republiku Srpsku treba staviti, između ostalog rijeka Pliva kod Šipova, a koja Strategija se ne pominje u obrazloženju osporenog akta, što ukazuje na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Navode tužbe tužioca Opština Šipovo, kojima se ukazuje na povredu odredbe člana 56 ZOUP-a, činjenicu da mu uz osporeni akt nisu dostavljeni Dokazi, za koje je u tački 6 dispozitiva osporenog akta navedeno da sastavni dio osporenog akta, da rješenje o vodnoj saglasnosti broj: 01/5-5-8745-2/24 od 19.02.2025. godine, u momentu podnošenja predmetnog zahtjeva nije bilo konačno i pravosnažno, pri čemu ukazuje na odredbu člana 216 ZOUP-a, sud je cijenio neosnovanim, iz razloga koje je tuženi naveo u odgovoru na ove navode, a koje razloge sud cijeni pravilnim.

Nadalje, okolnost da za predmetnu lokaciju nisu riješeni imovinsko-pravni odnosi, nije od uticaja na drugačije odlučivanje, s obzirom riješeni imovinsko-pravni odnosi odredbama ZZZ nisu propisani kao uslov za izdavanje ekološke dozvole.

Navode tužbe ovog tužioca, kojima se ukazuje na nepravilnost i nepotpunost postupka u kome je doneseno rješenje tuženog broj: 15.04-96-78/23 od 17.04.2024. godine, sud je cijenio neosnovanim, a imajući u vidu da su se ti navodi mogli isticati u tom postupku i da ne mogu biti predmet ocjene u ovom postupku. Kako je naprijed navedeno, rješenje tuženog od 17.04.2024. godine je pravosnažno.

Stoje osnovanim navodi tužbe ovog tužioca, kojima se ukazuje da je planskim dokumentom Izmjenama i dopunama Prostornog plana Republike Srpske do 2025. godine, planirano da se rijeka Pliva stavi pod zaštitu u kategoriju V „zaštićeni prirodni pejzaž“, po IUCN klasifikaciji, na koji dokument se tuženi u obrazloženju osporenog akta nije osvrnuo, što upućuje na nepotpuno utvrđeno činjenično stanje.

Navode tužbe ovog tužioca, kojima se ukazuje na dimenzije planirane mašinske zgrade u odnosu na dimenzije postojećeg objekta ribnjaka, na čijem mjestu je planirana izgradnja mašinske zgrade i o dužini dovodnog kanala, sud je cijenio bez uticaja na odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari, s obzirom da se istima ponovo

ukazuje na potrebu procjene uticaja na životnu sredinu i izrade Studije uticaja na životnu sredinu, što nije predmet odlučivanja u konkretnom slučaju.

Takođe, navodi tužbe ovog tužioca kojima se ukazuje na koncesioni ugovor i prava i obaveze iz istog, sud je cijenio irelevantnim, budući da koncesioni ugovor nije predmet odlučivanja u konkretnom slučaju.

Prigovor neblagovremenosti tužbe tužioca Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“, iz Šipova, koji je zainteresovano lice istaklo u odgovoru na tužbu ovog tužioca, sud je odbio kao neosnovan. Naime, iz potvrde o prijemu dokumenta proizilazi da je tužba ovog tužioca predata na poštu preporučenom pošiljkom dana 22.04.2025. godine, a da je po rješenju suda ispravljena i dopunjena podneskom od 13.05.2025. godine, pa se ista smatra ponesenom onog dana kada je prvi put bila podnesena.

Navode tužbe ovog tužioca, koji se odnose na Koncesioni ugovor iz 2006. godine i Ugovor o ustupanju koncesije iz 2016. godine, te nerješene imovinsko-pravne odnose i u vezi sa tim potrebu uključivanja u predmetni upravni postupak Ministarstva industrije i energetike, sud cijeni irelevantnim za odlučivanje, iz razloga kako je to već naprijed navedeno.

Stoje osnovanim navodi tužbe, koji se odnose na Projekat remedijacije i rekultivacije i u vezi sa tim povrede odredaba člana 40 i 88 ZZŽ, a iz razloga koji su naprijed obrazloženi povodom tužbe tužioca Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka.

S obzirom na navedeno, imajući u vidu da sud, u smislu člana 29 stav 1 ZUS-a, zakonitost osporenog akta ispituje na podlozi činjenica utvrđenih u upravnom postupku, proizilazi da su u postupku donošenja osporenog akta ostvareni razlozi iz člana 10 stav 1 tačka 2 i 4 ZUS-a za poništavanje istog, zbog čega se tužbe tužilaca ukazuju osnovanim, pa je iste valjalo uvažiti i osporeni akt poništiti na osnovu ovlašćenja iz člana 31 stav 1 i 2 istog zakona.

U smislu člana 50 ZUS-a tuženi je u obavezi odmah, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja ove Presude, da donese novi upravni akt, uvažavajući pravno shvatanje ovog suda i primjedbe suda u pogledu postupka.

U pogledu zahtjeva tužiteljice K. K. za odlaganje izvršenja osporenog akta, treba cijeliti sadržinu odredaba člana 14 stav 2 do 4 ZUS-a. S tim u vezi, da bi se usvojio predmetni zahtjev, predlagač/tužiteljica mora dokazati izvjesnost nastupanja, po nju, nenadoknadive štete, zatim da se odlaganje izvršenja ne protivi javnom interesu i da neće nastupiti istovrsna šteta za drugu stranu. Teret dokazivanja ovih činjenica je na tužiteljici, kao licu koje od suda traži odlaganje izvršenja rješenja.

Osim paušalnih navoda o postojanju razloga za odlaganje izvršenja rješenja, sud nalazi da tužiteljica ničim nije dokazala da bi joj izvršenjem osporenog akta bila nanesena šteta koja bi se teško mogla nadoknaditi, odnosno da se odlaganje izvršenja ne protivi javnom interesu i da neće nastupiti istovrsna šteta za drugu (protivnu) stranu, što su sve uslovi koji se moraju kumulativno ispuniti, da bi se zahtjevu za odlaganje osporenog akta moglo udovoljiti. Iz navedenih razloga sud je donio odluku iz stava drugog dispozitiva ove Presude.

Odluka o troškovima spora, koje je sud dosudio tužiocima Udruženje „Centar za životnu sredinu“ Banjaluka, K. K, Fondaciji Atelje za društvene promjene - AKT Sarajevo i Inicijativni odbor „Ne damo Plivu i Janj“ iz Šipova, temelji se na odredbi člana 5 i 6 Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj: 63/11), a u vezi s članom 386 stav 1, 387 i 396 stav 1, stav 2 i stav 3 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13). Dosuđeni troškovi upravnog spora odnose se na takse na tužbu i presudu u iznosima od po 100,00 KM, odnosno svakom tužiocu po 200,00



KM, shodno Tarifnom broju 22 i 23 Taksene tarife („Službeni glasnik RS“ broj: 73/08, 49/09, 67/13, 63/14 i 66/18).

Tužiteljica K. K, zastupana po punomoćniku (advokatu), osim zahtjeva za naknadu troškova upravnog spora po osnovu takse na tužbu i presudu, postavila je i zahtjev za naknadu troškova upravnog spora, koji troškovi se odnose na: sastav tužbe u iznosu od 900,00 KM (300 bodova x 3,00 KM), uvećano za paušal od 25%, odnosno 225,00 KM, što iznosi 1.125,00 KM, uz 17% PDV-a na ovaj iznos, što iznosi 191,25 KM, ili ukupno 1.316,25 KM, koliko je tražila i za sastav zahtjeva za odlaganje izvršenja osporenog akta. Kako je ova tužiteljica uspjela sa tužbom, a nije uspjela sa zahtjevom za odlaganje izvršenja, te kako je uspjeh jedne strane istovremeno neuspjeh druge strane, to je sud odlučio da troškove upravnog spora ove tužiteljice, koji se odnose na sastav tužbe i zahtjeva za odlaganje izvršenja osporenog akta, snosi svaka stranka svoje.

Odbijen je zahtjev zainteresovanog lica „Prirodna energija“ d.o.o. Šipovo za naknadu troškova upravnog spora, koji se odnose na sastav odgovora na tužbu, budući da davanje odgovora na tužbu zainteresovanog lica nije obavezna radnja u upravnom sporu, niti je dati odgovor uticao na odluku suda.

Zapisničar,  
Sandra Vukajlović

Sudija,  
Milica Đurić